

ANUL VII Nr. 7-8

IULIE-AUGUST 1948

GLASUL BISERICII

REVISTA OFICIALĂ A SF. ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR
APARE CU BINECUVÂNTAREA ȘI INDRUMAREA I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN

I. P. S. JUSTINIAN, PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMANE.

VIZITA CANONICĂ

ȘI

SĂRBĂTORIREA I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN LA
R.-VALCEA ȘI BĂBENI-VALCEA.

Legăturile sufletești între adevăratul păstor duhovnicesc și credincioșii săi sunt verigi scumpe desprinse din comorile nepieritoare ale faptelor bune. Ele alcătuiesc lanțul de aur al tainelor duhovnicești.

I. P. S. Patriarh Justinian la sosirea în R. Vâlcea, întâmpinat
de P. S. Iosif și de autorități.

Nu este ușor să prinzi în cuvinte spiritul unei înalte vieții duhovnicești în care primează râvna și fapta apostolică. Căci dacă se poate schița oricând o atitudine și o concepție de viață, este destul de greu de a exprima după cuviință acel fluid de mister care se statornicește între adevăratul preot și ființă săi duhovnicești. Și iată că ne-a fost dat să verificăm acest adevăr

cu prilejul sărbătorii I. P. S. Patriarh Justinian de către Vâlceeni.

Pentru nețărmurita dragoste ce i-o poartă poporul drept-credincios din orașul Râmnic și județul Vâlcea, într'un unanim entuziasm s'a organizat sărbătorirea celui mai scump și mai strălucit fiu al Vâlcii: I. P. S. Justinian Patriarhul Bisericii ortodoxe române.

Ziua de Luni 21 Iunie a. c., când s'a prăznuit Sf. Treime, a fost cea mai scumpă din viața cetățenilor și credincioșilor din R.-Vâlcea. Intreaga suflare din acel frumos și curat oraș de munte, a ieșit întru întâmpinarea I. P. S. Patriarh Justinian. Toată lumea într'un vădit entuziasm a primit în mod triumfal pe Păstorul duhovnicesc al Țării.

A plouat mult de tot în acea zi; însă dragostea și entuziasmul mulțimii credincioșilor nu s'a lăsat înfrânt, ci au așteptat sosirea prea distinsului oaspete. Dumnezeu a vrut apoi ca îndată ce a sosit I. P. S. Patriarh în orașul Râmnic să înceteze ploaia, dându-se astfel posibilitatea tuturor să-și manifeste dragostea și admirația lor pentru cel mai vrednic și mai scump fiu al Vâlcii.

La ora 11 dim. tot poporul și clerul din oraș și de prin județul Vâlcea, în frunte cu P. S. Episcop Iosif Gafton au ieșit întru întâmpinarea I. P. S. Patriarh într'un entuziasm de nedescris și cu buchete de flori. Din mijlocul orașului, unde era adunată cea mai mare parte a mulțimii, I. P. S. Patriarh a pornit pe jos înconjurat de cler și popor până la Catedrala Sf. Episcopii, unde s'a desfășurat o parte din programul serbărilor. P. S. Episcop Iosif, înconjurat de un sobor de preoți, a săvârșit slujba Te-deumului, după care a rostit cu o deosebită simțire oratorică următoarele:

Inalt Prea Sfinția Voastră, Fericit Patriarh al Bisericii ortodoxe din Republica Populară Română.

Iubitul fiu și fiice duhovnicescilor întru credința cea sfântă și scumpă a sfințel noastre Biserici.

Clerul și poporul drept credincios din istorica Eparhie a Râmnicului Noul Severin, tresaltă azi de bucurie sfântă, întâmpinând pe iubitul și alesul ei fiu, care devenit părinte duhovnicesc al întregii țări, o cinstește cu cea dintâiu vizită ca-

nonică după așezarea Sa pe tronul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe din Republica Populară Română.

Clerul și poporul acestei Eparhii v'a însoțit în murmur de rugăciuni pioase și cu sentimente de dragoste, respect și admirație Inalt Prea Sfințite, pe toate treptele ierarhice pe care cu ajutorul lui Dumnezeu le-ați urcat, și s'au simțit transfigurați de mândria mamei celei bune, când au văzut că, recunoscându-vi-se vrednicia, ați fost ridicat și pe treapta cea mai înaltă.

I. P. S. Patriarh Justinian, însoțit de P. S. Iosif, în drum spre catedrala Sf. Episcopii

Clerul și poporul acestei Eparhii au intuit cu acest prilej, mai mult ca niciodată, înțelesul cuvintelor sfinte: «Când un mădular este cinstit toate mădulele trupului se bucură împreună cu el» (I Corinteni, XII 26), pentru că de această dată au simțit revărsându-se peste fiecare dintre ei și peste toți laolaltă, marea cinste la care ați fost chemat.

Clerul și poporul acestei Eparhii simte că acum, vrednicia fiilor ei, vrednicia confirmată prin chemarea multora dintre

ei la locuri de mare răspundere în conducerea Statului democratic, a căpătat cea mai strălucită cunună.

Clerul și poporul acestei Eparhii simte și știe că acum este asigurată cea mai desăvârșită, mai rodnică și mai strânsă colaborare între Biserica Ortodoxă Română și Republica Populară Română, spre consolidarea și progresul regimului democratic în toate instituțiile țării, spre păstrarea și înmulțirea tuturor binefacerilor dobândite, spre stimularea creației și a adevărilor evanghelice, spre adâncirea legăturilor de prietenie sinceră cu toate popoarele conlocuitoare sau acelora din țările vecine și în deosebi cu cele din U.R.S.S., și spre zidirea temeinică a unui edificiu al păcii drepte între popoare.

Pentru această sfântă, înaltă și neegalată cinste și bucurie ce i-ați făcut, Eparhia Râmnicului Noului Severin vă este, Inalt Prea Sfințite, tot pe atât de recunoscătoare, pe cât este de mândră, căci ea poate zice acum din toată inima și cu toată simțirea: «Mărește suflete al meu pre Domnul, că mi-a făcut mie mărime Cel puternic și iată de acum mă vor fericii toate neamurile» (Luca, I. 46-48).

Ați plecat de aici, Inalt Prea Sfințite, ca smerit preot de parohie și vă înapoiți acum ca Șef Suprem al Bisericii — ca Patriarh, căruia Dumnezeu, Biserica și Patria «ca unui mire v'a pus coroană și ca pe o mireasă v'a împodobit cu podoabă».

Ați pornit de aici, Inalt Prea Sfințite, singur-singurel, dar cu credința în suflet și cu nădejdea în dreptatea lui Dumnezeu și vă întoarceți acum înconjurat de înalți dregători bisericești.

Ați pornit de aici, Inalt Prea Sfințite, mic, smerit și singur, și vă înapoiți azi: încununat, înălțat, biruitor și întâmpinat cu toată stima și căldura sufletească de poporul din Eparhie.

Cum să nu tresalte de bucurie tot sufletul Eparhiei în care v'ați născut, ați crescut, ați muncit, ați suferit, ați iubit și ați biruit? Și cum să nu vă fie recunoscător pentru marea cinste și bucurie ce i-ați făcut ca nici unul din bunii ei fii? Iată, parcă aude din depărtate vremuri și locuri zicându-i-se cu glas duios și prea curat: «Bucură-te foarte, fiica Sionului, veselește-te fiica Ierusalimului, că iată Împăratul tău vine la tine: neprihănit și biruitor și smerit». (Zah. IX, 9), și pentru aceasta simte marea mângâiere de a se afla în brațele părintești ale Celui ce dintr-o înălțime «a căutat la smerenia roabei sale» și a poruncit

să se facă dreptatea, pe care aleşii poporului nostru, ascultând chemarea, a făcut-o întregă.

Fie numele Domnului binecuvântat!

Binecuvântat fie. Cel ce vine întru numele Domnului!

În numele clerului şi poporului, precum şi personal vă mulţumim din suflet şi, conştienţi de marea cinste ce Ne-aţi făcut, Înalt Prea Sfinţite, Vă rugăm ca din înălţimea şi curăţenia tronului Patriarhal, unde vă aflaţi cu mult mai aproape de

I. P. S. Patriarh Justinian, înconjurat de cler şi popor, urcând dealul Sfintei Episcopii.

bunul şi Milostivul Dumnezeu, decât noi cei mult păcătoşi, să Vă rugaţi neîncetat pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, şi să cunoaşteţi că noi nu Vă vom putea răsplăti într'alt fel marea bunătate, decât prin totala şi neprefăcuta noastră iubire, pe care V'o depunem acum cu smerenie, ca fruct al recunoştinţei noastre.

Şi, fiindcă precum zice Mântuitorul nostru Iisus Hristos, «nu se poate ascunde cetatea, deasupra muntelui stând» (Mat.

V, 14) și din experiențe cunoaștem că pe vârful muntelui bat vânturi mai grele și vârful este adesea locul fulgerilor și al trăsnetelor, noi vom ruga cu lacrimi pe Dumnezeu ca să vă întărească și să Vă ajute să puteți înfrunta orice furtună, dacă nu va fi după voia Sa ca acestea să fie cu totul îndepărtate din calea Inalt Prea Sfinției Voastre, și astfel să fiți dăruiți Sfintei Sale Biserici îndelung înzilit pentru drept îndreptarea tuturor către cuvântul adevărului Său.

Să trăiți Inalt Prea Sfințite,

Să trăiască Republica Populară Română,

Să trăiască și să înflorească Sfânta noastră Biserică Ortodoxă Română.

Să trăiască de Dumnezeu păzită Eparhie a Râmnicului Noul Severin care Vă zice bun sosit.

Părintele I. Pătrășcoiu, prefectul jud. Vâlcea, a adus un călduros omagiu de admirație și de cea mai sinceră prețuire din partea cetățenilor județului Vâlcea I. P. S. Justinian Părintele duhovnicesc al Țării.

Comandantul Garnizoanei a exprimat omagii din partea ostașilor garnizoanei; iar Dl. Tică Ștefănescu, fost primar al orașului R.-Vâlcea, din partea enoriașilor Bisericii Sf. Gheorghe, unde I. P. S. Justinian, și-a desfășurat o parte din activitatea sa pastorală, a rostit următoarele:

Inalt Prea Sfințite Patriarh Justinian, Prea Sfințite Episcop Iosif, Cucernice Părinte. Prefect, Cuvioase Matci, Cucernici Preoți, Doamnelor și Domnilor.

Lăcașul în care sărbătorim pe Inalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian a devenit iarăși episcopal, grație muncii și perseverenței I. P. Sfinției Sale și a unui grup de cetățeni, strâns uniți împrejurul său, cari au deschis lupta pentru recucerirea unui drept de multe ori secular al orașului R.-Vâlceii și cari n'au încetat această luptă până la victoria finală.

Astăzi am bucuria nu numai de a auzi pronunțându-se la Sf. Leturghie, numele Inalt Prea Sfinției Sale, dar suprema satisfacție de a-l avea în mijlocul nostru, de a-i citi în ochi plăcerea și nemărginita satisfacție ce o are că împrejurul său s'au

I. P. S. Patriarh Justinian, după ieșirea din Catedrală, în mijlocul clerului și poporului, în fața palatului episcopal.

<https://biblioteca-digitala.ro> / <https://bibsinosd.ro>

adunat enoriașii biserici Sfântul Gheorghe, unde a păstorit 15 ani, și poporenii orașului și județului nostru în mijlocul cărora s'a simțit atât de fericit și pentru cari în nenumărate și neuitate clipe, a muncit, s'a străduit pentru buna stare a sufletului, a minței și a stărei lor materiale.

Cât de frumos este pentru un drumeț ca după un lung drum și obositor, sub sulițele arzătoare ale soarelui, bătând poteci întortochiate, ocolind colțuri de stâncă tăioase, ridicând încă câțiva metri, agățându-se de orice ramură sau rădăcină de copac, să ajungă într'un vârf de munte de unde să vadă așternându-se sub picioarele sale priveliștea minunată a peisagiului aproape fără orizont, tablou mareț în care se pierd toate cutele terenului atât de greu de străbătut.

Desigur, I. P. S. Sa în aceste momente, trăește clipele alpinistului care trecând peste obstacolele, de multe ori de nestrăbătut, are satisfacția de a privi la operele concepute și efectuate prin muncă fără preget numai în folosul comunității: cantine pentru copii, cooperative, procurare de inventare pentru spitale, cămine culturale, ridicări de case parohiale, restaurări de biserici, organizări de manifestațiuni culturale, bisericesti, naționale și atâtea alte activități, care complectează tabloul operilor înfăptuite, și dau I. P. S. Sale, satisfacția supremă a omului care în orice împrejurare și-a îndeplinit datoria și misiunea cu care a fost însărcinat.

Dar această desfășurare de activitate cu folos, pentru comunitatea românească, are la bază persoana I. P. S. Sale, care îngemânează pe lângă alte calități, două din cele mai importante: Teologia și etica.

Pentru el, cucernicia și etica. mergeau mână în mână în activitatea sa de paroh.

Orice gest, orice cuvântare, orice faptă, avea un conținut din învățătura lui Hristos dar și din morala lui Socrate.

Orice individ, indiferent de clasă, de naționalitate, de rasă, de idee politică, pentru el era un «om» care trebuie respectat, să-i dea ce i se cuvenea, să-i respecte părerile, să-l scape din mrejele diavolului, pentru a-l salva din ghiarele răului, ale răsunării, și a-l conduce pe calea binelui, pe drumul iubirii aproapelui: îl ierta de păcate pentru ca și el la rândul său să-l ierte

pe cel ce a greșit față de el; stăruia să-l pună în rândul oamenilor sănătoși la minte și trup, pentru a fi folositor societății.

Câteodată priviri pătrunzătoare plecau din ochii lui către cel ce a greșit, dar nu erau pentru a-l muștra și cu gândul de a-l pedepsi pe semenul său, fie el adversar politic, fie el de altă religie, fie el căzut în păcat din orice vină.

Părintele nostru paroh. întrebuița privirea, cuvântul apăsător dar niciodată jignitor, pentru a întoarce din drumul ce-l rău.

I. P. S. Patriarh Justinian în drum spre seminarul „Sf. Nicolae”.

pe rătăcit și a-l repune în rândul oamenilor de bine și folositor societății, neamului românesc și comunității omenești.

În toată activitatea sa n'a întrebuițat intriga, n'a cunoscut lingușirea, n'a uzat de arsenalul infinit al suptefugiilor,—ci a uzat numai de franchețe și recunoștință pentru cei care i-au făcut un bine în viața sa.

A crezut în învățătura lui Hristos și a reușit să infăptuiască în Parohia Sfântul Gheorghe și în tot Orașul R.-Vâlcii, acea solidaritate necesară unei societăți organizate pe temelia socie-

tății, a respectării legilor statutare, a ajutorării aproapelui, a iertării celui căzut în păcat, a infiltrării spiritului de a face bine în orice împrejurare, chiar dușmanului, — toate principiile de bază a învățaturii lui Hristos.

În felul acesta se explică, de ce poporenii din parohia bisericii Sfântul Gheorghe, formau o turmă și un păstor.

În felul acesta, orice cuvânt de ordine, dat de preotul nostru, era executat din convingere, că fapta lor, banul lor, gestul lor, era pus în slujba binelui obștesc.

Astfel se explica de ce inițiativele plecate din mintea și sufletul preotului lor, erau sortite la isbândă.

Numai așa se lămurește cum preotul Marina dela Sfântul Gheorghe, a putut urca treptele ierarhiei bisericești, într'un tempo viu, până la suprema cinste de a fi Patriarhul Sfintei noastre Bisericii Ortodoxe Române.

Drumul ce l-a parcurs în acești trei ani, decând a părăsit parohia Sf. Gheorghe, a fost plin de încercări, de obstacole, și mai cu seamă de verificări.

Toate problemele vitale, puse înalt Prea Sfinției Sale, au fost rezolvate din plin, în duh creștin și având la temelie spiritul de dreptate, de iertare, de mângâiere a celui lovit pe nedrept.

Dar acest spirit a fost dublat de acea calitate oltenească, care se numește **dârzenie**.

Această perseverență, această dârzenie oltenească, se sprijină pe acel fundament de granit specific oamenilor întregi și înfăptuitori, cari supun fapta lor, judecării conștiinței lor.

Acest for suprem de justiție ce se numește «conștiință» nu poate greși niciodată.

«Conștiința» dă verdictele, sentințele, libere de sgura influențelor pământești și având de bază numai «adevărul». Atât eu cât și poporenii Parohiei Sf. Gheorghe, avem nestrămutată convingere că în noua Sa misiune, I. P. S. Justinian va duce făclia creștinismului pe culmile către cari a țintit Mântuitorul nostru Iisus Hristos, învățătorul și călăuzitorul omenirii pe drumul păcii și iubirii de oameni.

În aceste sentimente, vă urez viață lungă și plină de sănătate I. P. Sfințite Patriarh Justinian, din partea enoriașilor bisericii Sfântului Gheorghe, și din partea mea personală.

Tuturor le-a răspuns I. P. S. Patriarh, care în cuvinte pline de emoție a rostit următoarele:

*Prea Sfințite, Prea Cucernice Părinte Prefect,
Domnule Comandant, Prea Cucernici Părinți,
Prea Cuvioși Părinți și Prea Cuvioase Maici,
iubiți credincioși*

Este pentru prima oară după instalarea mea ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române când am luat drumul spre locul unde mi-am petrecut cel mai frumos timp din viața mea.

I. P. S. Patriarh Justinian la agapa din sala de festivități a Seminarului „Sf. Nicolae”, unde și-a făcut studiile și mai apoi a condus ca Director.

Am fost întâmpinat de întregul popor din oraș și de clerul din satele vălcene. Dragostea aceasta mă compleșește și cu greu dau glas sentimentelor ce mă năpădesc. M'a chemat aici nostalgia celor mai frumoși ani ai copilăriei și tinereții mele, petrecuți între muncitorii de pe ogoare dela țară și printre cei dela oraș. În satul tinereții mele și eu am ajutat cu brațele pe părinții mei la coasă, la săpă și la alte munci. Ori când sunt

năpădit de aceste gânduri, amintirile copilăriei mele sunt acelea ce dau liniște și pace sufletului meu.

Iată azi catedrala în care am stat ca elev 8 ani și cu sfială, cu teamă și cu respect am primit apoi darul preoției. Apoi am petrecut 10 ani ca preot în mijlocul țăranilor dela Băbent, unde prin muncă îmi agontsisem o gospodărie cu tot rostul ei.

Iar într-o bună zi am luat conducerea Seminarului, încă tânăr fiind și terminând cu cele mai frumoase elogii din partea episcopului meu, ca apoi să mă îndrept către parohia Sf. Gheorghe din acest oraș.

O biserică în fața pieței publice, cu crucile culcate, cu acoperșul stricat de ploaie, cu o casă parohială de 200 ani proptită, și o scară pe ale cărei trepte urcai cu teamă, alături de o casă măreată a Băncii Vâlcea.

Și astăzi se resimt multe din frământările sufletului ce-am încercat când am găsit acea stare.

Cu perseverență am luat lucrul dela capăt, am rezidit și biserica și casa parohială și am reușit să câștig sufletul credincioșilor.

În primul rând dragostea mea față de biserică și de Domnul Hristos, iar în al doilea rând sinceritatea în care am crescut turma încredințată mie, au fost tainele care au dat succes muncii mele. Prin acestea am câștigat sufletele pe care le-am îndreptat apoi pe calea binelui.

Când am ajuns apoi la Moldova, după instalarea mea, la prima consfătuire cu preoții le-am spus: „În vocabularul meu nu cunosc cuvintele: — Nu se poate! Răspunzând chemării mele, cucernicii preoți m'au înțeles și am desfășurat mistuna în mijlocul poporului, luptând cu mari greutăți, dar și cu mari biruinți duhovnicești.

Și eu am fost cantor, învățător, preot de mîr, director de seminar, director de tipografie și nu m'am dat la o parte din calea greutăților întâmpinate, ci mi-am făcut datoria. Pentru că știu și prețuiesc rostul muncii în viață nu am cerut preoților și colaboratorilor mei ce nu se putea face.

Suntem în momentul când se deschid largi, noul și importante drumuri pentru neamul nostru, drumuri sociale, economice, culturale etc.

Unul din marii predicatori spunea că Biserica e acea instituție care trebuie să se întoarcă în primul rând la calea cea adevărată. Întâi clerul trebuie să se întoarcă la calea adevărată a Evangheliei lui Hristos, cale apropiată oremurilor actuale. Mergând pe această cale și căutând să împăcăm și să

I. P. S. Patriarh Justinian, înainte de a pleca din R. Vâlcea spre Băbeni.

înfrățim pe oameni, respectând dreptul fiecăruia, cu toții împreună vom zidi o lume nouă a dragostei și a păcii.

Prea Sfințite, Vă mulțumesc din toată inima pentru primirea ce mi-ați făcut. Aș fi dorit să trec neobservat, dar ați căutat să mă arătați această dragoste pentru mine cu prilejul ridicării mele la această înaltă treaptă a ierarhiei care mă cinstește pe mine, dar și pe toți poporenții. Împărtășesc această bucurie și această cinste la toți.

Faptele mele, felul meu de purtare și rugăciunile păstorilor mei m'au dus acolo unde sunt acum, dar mai ales rugăciunile tuturor au contribuit la această ascensiune.

Mulțumesc din inimă clerului vâlcean care a venit aici în mare număr. Am pentru fiecare o amintire plăcută. Și sunt fericit că am văzut cu această ocazie pe foștii mei colaboratori, pe preoți și pe elevi.

Vă mulțumesc pentru dragostea ce-mi arătați și vă făgăduiesc că nă voiu conțeni rugăciunile mele pentru mântuirea noastră a tuturor.

Prea Cucernice Părinte Prefect, vă mulțumesc pentru frumoasa primire ce mi-ați făcut și de data aceasta, P. C. Voastră primind să ne însoții la Biserica când am venit cu Domnul Ministru al Cultelor tocmai din dragostea ce purtați Bisericii.

Mi-ați amintit de unele fapte din trecut. Ele cinștesc nu numai pe cel ce le-a făcut, dar cinștesc și Biserica în numele, căreia s'au făcut. Legătura mea cu muncitorii era firească. Înfrăpturile obținute în lumea muncitorimii pe vremea aceea s'au obținut și în numele lui Hristos.

Viața mea de atunci constituie un capitol frumos pe care l-am pus în slujba Bisericii noastre, îndrumătoare a adevărului curat.

Vă asigur pe toți că mă voi strădui să mențin și să se adâncească, colaborarea dintre Biserică și Stat, să dețină sinceră și trainică pentru binele și propășirea Bisericii și a poporului creștin-ortodox.

La toți binecredincioșii creștini le adresez caldă mulțumire pentru dragostea arătată.

Voiu păstra pentru fiecare și în special pentru enoriașii bisericii Sf. Gheorghe, cele mai frumoase amintiri și mă voi ruga pentru toți. Din locul acesta cel mai înalt, la care m'a ridicat și dragostea clerului și poporul Vâlcean, rog pe Cel Atotputernic să reverse darurile sale cele bogate asupra orașului, județului și întregii Eparhii.

Vă binecuvințez pe toți, rugând pe Cel Atotputernic să vă dăruiască sănătate și câștigarea împărăției cerului pe care

toți s'o dobândim cu Harul Domnului Iisus Hristos, Cărula se cuvine slabă, cinste și închinăciune în vecl. Amin.

După ieșirea din Catedrala Sf. Episcopii, I. P. S. Patriarh a vizitat palatul episcopal, fiind din nou asaltat de mulțimea credincioșilor care-l priveau cu nespusă admirație și dragoste.

La orele 2, în sala de festivități a Seminarului din localitate a luat parte la o agapă date de autoritățile locale. Aci a fost o prelungire a sărbătoririi I. P. S. Justinian. S'au rostit o serie de cuvântări de către P. S. Episcop Iosif, Părintele diacon Nicolae Nicolaescu, decanul Facultății de Teologie din Suceava, dl. Procuror Constantinescu, dl. învățător Olteanu, dl. Iosif Andreescu, fost prefect, dl. Schileru, profesor la seminarul Sf. Nicolae, precum și preoții: Gr Chiriță, Vasile Bălănescu, Stănescu-Gighera, cari în cuvinte alese cu toții au omagiat distinsa personalitate a Marelui Ierarh. A luat cuvântul apoi domnul profesor Dr. N. Crețu, care a rostit următoarele:

Trăim cea mai puternică revoluție din întreaga noastră istorie națională și grație conducătorilor ei și spre fericirea noastră — ca nicăeri, trăim o revoluție a drepturilor sociale — fără vărsare de sânge.

A urmat pedeapsa lui Dumnezeu, care a trimis asupra noastră pe lângă, secetă și foamete,—un război nenorocit urmat de umilințe și lipsuri, cari au săpat adânc în sufletul nației și a sdruncinat temeliile însăși ale existenței noastre.

Ar fi trebuit ca tot convoiul de nenorociri trăite — să aibă darul să ne trezească la o nouă viață, să ne refacem sufletește, să reluăm firul rupt al vieții de altă dată și să ne călăuzim de pilda altor neamuri, cari trecând prin același purgatoriu al suferinții, s'au regăsit pe ele însăși și și-au croit un drum salvator.

Când în Moldova lui 1917 și 1918, mureau cu zecile de mii, soldați, ofițeri și lume civilă din cauza mizeriei și când spectrul foamei amenința orice cămin din cauza invadatorilor Germani, cine oare își putea închipui că s'o mai găsi un om politic în această țară, care să încerce o aventură, alătura de ei, și cine-și putea închipui că vom retrăi — întorși acasă, — aceiași viață de risipă, de lux și de mincună!

N'au lipsit — spre mângâierea istoricului — nici oameni clar văzători, dar glasul lor era «glas de strigător în pustie».

Școala și biserica încă n'au servit interesele permanente ale neamului; ba încă au contribuit aceste instituții, într'o măsură extrem de mare, la scăderea prestigiului autorității în stat, pentru a declanșa, în scurtă vreme, o anarhie necunoscută nici odată în viața statului nostru.

Ce poate fi mai grozav pentru un creștin, decât să vadă preoți, în goană electorală, înarmați cu pistoale și care să transforme amvonul în tribună politică pentru a servi interesele trecătoare ale unora și altora, în paguba Nației, care trebuie să vadă în preot, pe trimisul lui Dumnezeu și care să le fie pildă de înțelepciune și de bunătate.

Ce poate fi — de asemenea mai grozav ca teribila constatare, că școala poporului între 1928 și 1933, n'a putut da în fiecare an școlar, măcar un absolvent de curs primar la un învățător, căci iată ce zice statistica acestor vremuri:

1929—1930 21.499 absolvenți și 37.364 învățători

1930—1931 14.309 absolvenți și 37.364 învățători

Toate acestea și încă altele au pregătit revoluția de astăzi și acum stăm la răscrucea refacerii noastre sociale, politice, morale și religioase.

Pe terenul social, se întrezăresc zorii unei vieți noi, care pentru muncitorul dela țară și dela oraș, vor însemna un mare progres și o mare ușurare.

Pe teren politic școala a intrat într'un ritm, care va realiza în scurtă vreme, refacerea și orientarea cea nouă, impusă de imperativul clipei de față.

Pe teren moral și religios, ați fost chemat I. P. Sf. Voastră ca să puneți biserica și clerul ei, în slujba adevărată a Neamului și suntem fericiți, că pentru prima oară în istoria bisericii noastre, s'a înfățișat Națiunii, un program de realizări, cari s'o scoată din greul impas în care se găsește și Biserica și Națiunea.

1. Revenirea bisericii unite din Ardeal la sânul bisericii ortodoxe, ștergându-se crima politică din 1700, săvârșită cu ajutorul lui Athanasie Anghel;

2. Reorganizarea scolilor teologice de orice grad, spre a corespunde chemării lor;

3. Chemarea clerului de toate gradele la înțelegerea datoriei ce apasă asupra sa și înlăturarea celor ce au necinstit oficiul ce-l ocupau;

4. Redresarea vieții monahale și chemarea la o nouă viață a Mănăstirilor;

5. Incurajarea oamenilor de cultură teologică și a celor de realizări utile educației și instrucției morale și religioase. Iată, atâtea probleme de înaltă valoare politică — religioasă, ce le-a stârnit declarația Inalt Prea Sfinției Voastre și cari — odată împlinite — Vă va asigura recunoștința întreagă și a noastră și a generațiilor viitoare.

Sunt un dascăl bătrân. Cunosc istoria bisericii noastre și spiritul democratic, ce a stăpânit-o totdeauna. Cunosc și răutatea omenească și apreciez și greutatea ce stau în cale în realizarea binelui. Știu însă, că oricât de grele ar fi piedicile, binele trebuie să biruiască, căci altfel ar trebui să cred, că biserica lui Hristos trebuie să piară.

Când papa Pius IV a văzut că biserica sa e primejduită, nu atât de loviturile date din afară de Reformă, cât de vițiile și de lipsa de înțelegerea datoriei din partea subalternilor săi, la Trident, a hotărât purificarea in capite et in membris a clerului și cu toate durerile și suferințele momentane, a redat pentru câteva veacuri o nouă viață bisericii sale!

E timpul s'o faceți și să redați Țării o biserică refăcută pe temeiul tradiției și al evangheliei și care trebuie să fie pârghia de nădăde a spiritualității românești.

Increderea mea în puterea de realizare a I. P. S. Voastre e nemărginită.

Eu socotesc că nu e o întâmplare că Vi s'a dat, în călugărie, numele de Justinian.

Justinian e fiu de țăran din ținutul Dalmației și ajunge la tronul imperiului bizantin într-o vreme de cumplită criză de autoritate în stat și de mare nesiguranță politică în controverse religioase.

Cu toate acestea el isbutește să-și facă o domnie de 38 de ani, învingând toate greutatea nesiguranței, ce amenințase pe toți

predecesorii săi, printr'o înțelegere profundă a rolului său de împărat, iar la adăpostul acestei înțelepciuni politice, a putut realiza cu concursul învățaților din timpul său, pacea în biserică. Apoi, a redat, cu concursul generalilor, pe care i-a ales dintre cei mai bravi fii ai Imperiului, toată vechea glorie de pe timpul lui Traian și Constantin cel Mare, aducând la supunere pe toți barbarii, cari invadaseră hotarele imperiului său. Cu toate războaiele cele grele, el a încurajat cultura și codul lui Justinian e o operă ce trăește peste veacuri, iar marea clădire a Sf. Sofii, locaș închinat Înțelepciunii Divine, exprimă sufletul nobil și credința aceluia, ce încrezător în ajutorul lui Dumnezeu, s'a dăruit pe sine, poporului său și bisericii lui.

Inalt Prea Sfințite,

Nu e o întâmplare, că și programul ce l-ați înfățișat cu prilejul investiturii, se aseamănă cu marile realizări ale marelui împărat bizantin.

Noi toți de aici, precum și toți cei ce iubesc sincer biserica noastră, rugăm pe bunul Dumnezeu să Vă ajute ca să realizați întregul program propus. Prin realizarea lui, veți înscrie cea mai frumoasă pagină a istoriei bisericii și veți repara cea mai mare nedreptate istorică a ei.

Pentru sufletele cele mici și pentru sufletele strâmte, dela înălțimea acestei înălțătoare sărbătoriri, le aduc aminte povestea vulturului și a șarpelui de Maxim Gorki.

«Pentru cel ce scrutează văzduhurile pure ale adevărului, pericolele nu fac decât să-i hrănească sufletul și să-i mărească încrederea în biruință. Vulturul rămâne pasăre nobilă, chiar când i se frâng aripile! Fapta lui trece însă în legendă și devine o forță de învins pentru urmași și un ideal de împlinit pentru cei ce sunt încălziiți de aceleași gânduri frumoase pentru binele public».

Să Vă ajute bunul Dumnezeu să înfăptuiți tot ce V'ați propus și Țara va binecuvânta ceasul, când ați fost ales, iar noi vom simți fiorul fericirii, că am fost martorii unor astfel de mari realizări.

Să trăiți Inalt Prea Sfințite Stăpâne!

Tuturor le-a mulțumit I. P. S. Justinian, care într'o aleasă cuvântare le-a răspuns pe rând, la toți, spunând următoarele:

Călătorului îi stă bine cu drumul. Și zic aceasta pentrucă noi trebuie să plecăm ca să ne îndeplinim programul, mergând la Sfânta Mănăstire Bistrița.

Bucuria pe care o manifestați aci, văzându-ne, este mare, este luminată, dar această bucurie, această pace și liniște în ogorul Bisericii noastre, în sânul clerului nostru, o datorăm conducătorilor Statului, membrilor prezidiului și guvernului Țării, care vorbesc mai puțin, dar prin faptele lor lucrează mult. Nu amintesc decât de înmormântarea patriarhului Nicodim.

Poate mă veți întreba: Care a fost atitudinea guvernului, atitudinea regimului? El și-a arătat toată înțelegerea și sollicitudinea față de Biserică și prin participarea masivă la funerariile ce se făceau pentru cel adormit cât și prin ajutorul dat Bisericii în toate domeniile.

Amintim că Biserica își făcea de astă dată singură această ceremonie. Atâta înțelegere am găsit la Onoratul Guvern încât și Sfântul Sinod și delegațiile streine a rămas profund mișcate și mulțumite, iar noi ne-am convins că am găsit ajutor.

Nu numai cu prezența, dar și material am fost ajutați, Biserica din acest punct de vedere fiind săracă. Am fost sprijiniți mult, mult de tot, lucru ceace nu și-a permis Biserica la înmormântarea Patriarhului Miron, care știut este tuturor, pe atunci era în guvern și se bucura de toate ale conducerii.

Cât de mult se băteau cu pumnii în piept guvernanții acelor vremi că se prăpădesc de dragul Bisericii o știm cu toții, dar această dragoste era o ipocrizie ourată, era fariseism deșănțat. Și aceasta o vedem din următorul fapt:

Sunt nouă ani dela moartea patriarhului Miron și nu s'a pus pe groapă o piatră funerară cât de simplă. Guvernul de azi al poporului, așează pe mormintele celor doi patriarhi ai Bisericii noastre, câte o piatră funerară din cele mai frumoase pentru ca să se înscrie pe aceste lespezi de marmoră, nota personală a fiecărui patriarh aparte.

Alegerile ce au survenit în biserică, aceste mărețe colegii cum nu a cunoscut biserica noastră ortodoxă, au fost făcute tot cu înțelegerea Inaltului Guvern — lucru pe care văzându-l Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae Bălan a afirmat: „Cu adevărat cel mai măreț colegiu, cum nu ne așteptam și pe care nu l'a văzut niciodată în timpul din urmă Biserica”. Aceste colegii au culminat cu una din cele mai mărețe serbări cu ocazia întronizării smereniei mele, cum spunea Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae al Moscovei, care a asistat mirat văzând că timp de 7 ore, Prezidiușul și Guvernul țării au stat la această măreață serbare conform programului stabilit de Sfântul Sinod.

Am amintit aceste lucruri ca să vă bucurați și totodată să simțiți pozițiile pe care le are Biserica în fața conducătorilor Statului, pentru ca știind acestea să trăim cu adevărat nădejdlile ce-și pun în noi și biserica noastră conducătorii statului nostru.

În primul rând să ridicăm paharul în sănătatea conducătorilor poporului nostru și dragostei lor pentru Biserica noastră, ducând la bun sfârșit greutățile ce apasă pe umerii lor în urma nouilor prefaceri sociale.

Și acum permiteți-mi ca să răspund tuturor vorbitorilor.

PREA SFINȚITUL IOSIF cu vocea sa puternică a amintit și de venerabili mei părinți. Îi mulțumesc foarte mult, amintindu-vă că mama mea a murit la vârsta de 46 ani, iar tata la 62 ani.

Ca zestre duhovnicească — ca o zestre care va rămâne în suflet pururea, nu am alta decât evlavie

dela mama mea, urmașă a unui șir de preoți cu 3-4 veacuri în urmă.

Dela tatăl meu am ca zestre energia, lupta politică — fiindcă eu n'am fugit de politică — dar să fim înțeleși — acea politică înaltă nu confundată cu politicianismul — ci o politică de dăruire pentru cei mulți, eu așa am înțeles-o. Când mi s'au oferit situații eu le-am refuzat că nu erau de demnitatea mea.

Luptător dârz pentru mai binele plugărimii, din cauza vitregiei vremilor prin care a trecut, tatăl meu a avut de suferit nespus de mult și ani dearândul. Adversarii mei au folosit toate acestea împotriva mea, dar verificate ele mi-au adus o piatră strălucită în plus.

De aceea, atât Prea Sfințitul Iosif cât și eu, ne-am gândit la ei.

Părintele DECAN NICOLAESCU ne-a amintit între altele și de datoria ce avem față de locurile de unde am plecat. Tăria noastră, a celor din vârful munților, depinde de noi cei ce avem rădăcinile în văi adânci, înțelegând să nu ne uscăm la vârf, fiindcă știm că stejarul care se usucă la vârf e păscut de moarte.

Eu sunt ostatec al locurilor unde mi-am petrecut tinerețea.

Mulțumesc profesorilor Facultăți de teologie dela Suceava indoelnici până mai eri, azi convinși că și din Nazaret poate ieși ceva bun — pentru asigurarea că ne vor înțelege și ajuta în lucru ce ducem la conducerea Bisericii Ortodoxe.

Domnul IOSIF ANDREESCU și-a manifestat dragostea față de mine, aceeași dragoste care leagă de mult sufletele noastre și ale celorlalți prieteni și colaboratori ai mei. Țin la prieteni și nu voi uita niciodată pe cei ce m'au ajutat cu un sfat, cu o vorbă bună.

Domnul PROCUROR CONSTANTINESCU, prieten vechi și fiu de preot, a vorbit în numele magistra-

turii și al justiției, amintind despre marele Justinian și arătând legislația sa bisericească. Eu port numele lui Justinian și acest nume este pus de Patriarhul Nicodim care a voit să-mi fie naș.

Țin să mulțumesc și să arăt toată prețuirea noii justiții și celor care sunt în slujba ei, căci aci unde sunt, sunt în slujbă ca apostoli ai dreptății, noi înțelegem dragostea ce poartă biserica pentru justiție, față de care și noi avem o aleasă prețuire.

Domnul MARIAN OLTEANU a arătat misiunea mea pentru preoție și dascălie. Eu pentru aceasta am lucrat și îmi voi aminti cu multă plăcere de primele mele lecții la școala primară. Misiunea învățătorului este o misiune de apostol căci și el muncește pentru binele poporului.

Mulțumesc corpului didactic pentru lupta ce duce la ridicarea poporului, care este o sarcină foarte grea.

Părinții BALANESCU și STANESCU-GIGHERA au vorbit în numele foștilor mei elevi, de pe vremea directoratului meu la acest seminar, elevi ce se găsesc în tabloul de pe peretele acestei săli de acum 15 ani — dela absolvirea seminarului.

Îmi amintesc de vremea când am fost la seminar director, adus de Prea Sfințitul Vartolomeu, în vârstă de 36 ani, fără experiență, dela țară.

Părintele Bălănescu era mereu fugărit din cauza lipsei de bani pentru taxele școlare. L'am ajutat fiind meritos și înțelegând durerea lipsei în care se abătea.

Îmi amintesc deasemenea că la venirea mea ca director la seminar, sala aceasta și intrarea intermediară între cele două aripi ale seminarului erau gata, făcute prin grija părintelui Tomescu, care se găsește aci. Părintele Tomescu, e adevărat, a zidit, dar eu am plătit lucrarea.

Nădăduiesc să mai întălnesc odată promoția Bălănescu, Stănescu. Mulțumesc elevilor mei pentru făgăduiala făcută că vor ști să răspundă prezent la

chemarea mea, fiind în primele linii ale frontului muncii de ridicarea neamului și a Bisericii.

Domnul Profesor SCHILERU, a amintit momente — pe cele mai frumoase din viața mea de director la seminar. În viața mea am procedat prin iertare la pacificare și așa am terminat și la seminar.

Vremuri grele au fost și pentru seminar și nopți întregi n'am dormit pentru a putea salva seminarul. Seminariile vor fi schimbate radical. Viitorii preoți vor fi ridicați din Facultatea de Teologie, iar nu din seminarii. Ele vor putea, cu modificările aduse să dea elevilor lor posibilitatea de a îmbrățișa orice ramură a vieții; cariera care le place.

Țin să mulțumesc și Comitetului doamnelor din parohia Sfântul Gheorghe pe care le văd animate de aceleași sentimente foarte frumoase, cum erau pe vremea mea. În biserica Ortodoxă Rusă, am văzut rolul acesta al Comitetului doamnelor la Kiev.

Ne-a impresionat plăcut spontaneitatea domnului Nae Niculescu care și-a manifestat dragostea față de noi în orice clipă, lucru pentru care-i mulțumesc, asigurându-l de aceeași prețuire.

Părintele CHIRIȚĂ GRIGORE a vorbit în numele colaboratorilor de 20 de ani — pe teren bisericesc și social-politic. Eu datorez foarte mult prietenilor mei, dar am și o vie recunoștință pentru dușmanii mei. Din locul în care mă aflu, țin să anunț, am iertat pe toți, mulțumindu-le că acțiunea lor mi-au venit întru ajutorare.

Țin să comunic preoților și celor cu care am colaborat ca și ei să vie cu noi, ajutători și ușurători ai vieții poporului, ridicându-l la locul de cinste ce i se cade.

Cuviosul părinte GHERMANO—Exarhul Mănăstirilor — ne-a arătat ecoul ce l'a avut în lumea mânăstirească unul din punctele anunțate la instalare. Cu adevărat călugării vor fi chemați la muncă.

Întâi e chemată Bistrița, iar după monahii este rândul monahilor, care trebuie să facă totul pentru

a da duh de viață monahismului românesc. Nu este nevoie de rugă ci de așteptare care nu va fi îndelungată căci munca începe în curând.

RADU VASILE mi-a vorbit în numele cântăreților. El mai bine ca oricare altul îmi cunoaște sentimentele pentru cântăreți.

Țin să vă asigur că și pentru cântăreți este un program nou, pentru întărirea noiei vieți sociale a poporului nostru.

Domnul Profesor CREȚU a amintit de revoluția ce s'a făcut fără vărsări de sânge. În mersul lumii revoluțiile sunt necesare și dacă lumea ar cunoaște acest proces, apoi nu ar mai fi atâtea neplăceri. Și ce minunat și grăitor exemplu ne dă dreptul Iov în această direcție când spune: „Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele lui binecuvântat”.

Biserica la 1864 a dat tot ceea ce a avut ea. Poporul le-a primit și a progresat, iar alături — mulțumită lui Dumnezeu — Biserica a progresat și ea, căci cu credincioși înstăriți, și Biserica este înstărită.

Sunt și unii bogați după exemplul celui din Evanghelie, dar nu rare sunt cazurile când zic și ei ca dreptul Iov.

Eu am făcut apel la conducătorii Bisericii noastre. Toți membrii Sfântului Sinod și-au însușit planul nostru de luptă în opera de reconstrucție a statului nostru. Toate se-lămuresc în timp. Noi trebuie să fim de veghe iar din partea Guvernului Poporului nu ne așteptăm decât la bine, lucrând pentru ridicarea poporului din toate punctele de vedere.

Sigur că toate se studiază. Noi ne găsim în plin marș de refaceri ce se fac pentru fericirea a cât mai multor oameni. Noi trebuie să luptăm pentru această cauză sfântă, sfătuind minoritatea să se supună, căci orice s'ar întâmpla noi nu ne facem părtași cu ei, deoarece Biserica a învățat în permanență, deslipirea noastră de bunurile pământești.

Preocupările acestea le știm de când eram copil. In muncă noi lucrăm cu un colectiv care înțelege să cuprindă pe toți cei ce se preocupă de muncă.

In sfârșit, a venit și satul meu, care îmi aduce în dar icoana Sfântului Ioan care este patron al numelui și un simbol pentru mine. In viața mea nu am crezut numai în bucurii. Tot așa și acum, icoana îmi aduce aminte de multe lucruri și greutăți prin care trece un fecior de țăran care pleacă să învețe carte.

Domnul Tică Ștefănescu amintește de realizările făcute în parohie. Armonia care înfrățește pe oameni e muzică, căci ea deșteaptă în om sentimentele cele mai nobile. Și deaceea orice eforturi s'ar face pentru armonie, nu sunt niciodată prea mari ca să nu se poată face.

Inchei mulțumirile mele cu o mulțumire aleasă pentru D-voastră toți, dar cum să fac această mulțumire nu știu, căci dragostea cea mare mă birue.

Nu voi uita niciodată această zi în drumurile vieții mele pentru programul ce avem de împlinit.

Voi pomeni în rugăciunile mele pe toți, urându-vă ani mulți cu sănătate, cu bucurie, Cel Atotputernic ajutându-vă întotdeauna cu îngerul Său păzitor.

Binecuvântarea Domnului să fie cu voi cu toți, totdeauna acum și pururea, Amin.

Agapa s'a terminat într'o atmosferă de caldă înfrățire sufletească și de vie emoție.

Dela R.-Vâlcea, I. P. S. Patriarh a plecat pela ora 5 d. m. spre Băbeni, unde a păstorit timp de aproape 10 ani. In Com. Băbeni s'a petrecut în acea zi o adevărată explozie de bucurie sufletească. A fost cea mai mare cinste și mândrie pentru tot poporul acesta liniștit și bun la suflet depe malul Oltului să-și poată revedea pe bunul lui păstor sufletesc de odinioară, azi Patriarhul Țării. In via lor dorință de a-și arăta dragostea și marea prețuire pentru Marele Duhovnic al Țării, toți Băbenarii au căutat să facă tot ce le sta în putință pentru o entuziastă primire. Astfel la intrarea în Comună a fost primit

de sute de călăreți, flăcăi cu cai sprinteni, cu steaguri și flori, cari au escortat automobilul până la Biserica satului, unde era adunată toată lumea din Comună și din împrejurimi, în strae de sărbătoare și cu buchete de flori. Pe prispa caselor și pe garduri erau așternute velințe, scoarțe oltenesti, încât ochiul era încântat nu numai de curățenia caselor văruite frumos, ci și de varietatea și frumusețea culorilor depe velințele lucrate de vrednicile gospodine din Băbeni.

La Biserică, I. P. S. Justinian a fost întâmpinat de preoții din acea Comună, cari după polihroniu, prin glasul Părintelui Ion Opreșescu actualul paroh, în mișcătoare cuvinte, au arătat dragostea și respectul ce îl poartă preoții și tot poporul din Băbeni, vrednicului lor păstor de ieri și Patriarhul de azi al tuturor.

I. P. S. Patriarh văzând mulțimea multă de popor adunat în curtea Bisericii și care se îmbulzea pe drumu-i din față, a ținut să vorbească tuturor și astfel din pridvorul Bisericii a ținut o mișcătoare cuvântare grăind următoarele:

Când am trecut în ziua de Paști pe aici, am făgăduit că voi face prima vizită oficială Comunei Băbeni, unde eu mi-am făcut ucenicia de slujitor al Domnului, căci primii mei pași în misiunea preoțească i-am făcut aici.

De comuna D-vs. mă leagă multe amintiri.

Am fost învățător la școala d-vs. și cred că sunt încă mulți elevi de ai mei cari își mai amintesc din zilele de școală făcute cu mine. Cu unii din ei poate m'am purtat mai aspru, dar această asprime le prilejuiește lor mulțumire azi, pentru că au ajuns oameni buni în societate.

În al doilea rând pașii mei s'au îndreptat întâi spre Băbeni, pentru că am ținut să vin în sfânta Biserică unde am slujit prima Sf. Liturghie ca preot.

Cum vedeți, primele mele încercări de a împlini voia Domnului, de răspânditor al Cuvântului Sfintei Evanghelii mântuitor de suflete a turmei celei credincioase, le-am făcut aici, în satul acesta, cu D-vs.

Intre noi au fost multe clipe de bucurie, luând parte și eu la multe din bucuriile D-vs. Precum și la momente de întristare. Ori de câte ori ne-am întâlnit și într'o situație și într'alta, toți la oaltă, n'am scăpat prilej de a vorbi de Domnul nostru Iisus Hristos.

Mi-am petrecut aci viața timp de 10 ani, și am plecat din mijlocul D-vs., fiind chemat de Episcopul Râmnicului de atunci, Prea Sfințitul Vartolomeu, ca director al Seminarului din R.-Vâlcea și ne-am despărțit cu greu unul de alții.

Păstrez frumoase amintiri despre unii din D-vs. și despre buna purtare ca drept credincioși și de ascultarea ce ați dat-o cuvintelor mele, deși eram tânăr pe atunci. Dar ați ascultat pe părintele D-vs. care v'a arătat cărările drepte în viața socială și spre viața mântuirii.

În general am dus împreună una din căsniciile cele mai fericite. Împreună cu D-vs. am restaurat locașurile sfintei biserici, precum și ale altor instituții și împreună cu D-vs. am suferit în vreme de necaz și și foamete.

Repet, am trăit o viață care a lăsat urme adânci pentru noi toți.

Cred că am lăsat și eu în sufletele D-vs. amintiri frumoase. O dovadă că trebuie să fie așa este și faptul că ați venit în număr așa de mare la întâmpinarea mea. E drept că o întrerupere de nevedere a fost foarte mare, aproape 15 ani, dar întreruperea mare n'a șters legăturile noastre sufletești de altădată. Iată dar, cum v'am spus, că Băbenarii au rămas și rămân pentru mine o amintire frumoasă. Iubiții mei, de aici am pornit la drumul cel lung spre muntele cel înalt.

Prin încrederea pe care ne-a acordat-o marele Colegiu al Bisericii noastre, am fost înaintat la treapta cea mai înaltă, la care poate să ajungă un muritor.

Iată, cum preotul tânăr de acum 25 ani, slab la fire, iute la drum, preotul care pune să vă scoale

cu noaptea în cap, câteodată obligându-vă să faceți lucruri, cum vrea el și nu cum vreți D-vs., învățându-vă pe unii cum să vă închinați, cum să vă rugați, cum să vă achitați de obligațiunile obștești, preotul care nu vă lasă în pace, iată că a ajuns în vârful muntelui cel înalt, unde aerul e curat, și aproape de zările cerului și tronul Dumnezeirei, dar loc mai bătut de vânturi și amenințat de trăsnete ca nici un altul.

De aici, din această înălțime, el simte nevoia să se coboare la poale, la rădăcinile de unde el a pornit cu misiunea lui preoțească, simte nevoia să restabilească o punte a dragostei între el și D-vs., să pornească la drum întărit, refăcut și renăscut.

Constat cu bucurie că ați răspuns cu toată voia bună și dragostea la această necesitate.

Mulțumesc tuturor credincioșilor prezenți aici care au ținut să întâmpine bucuroși pe Ierarhul lor.

Țin să mulțumesc părintelui paroh și cucernicilor preoți care ne-a întâmpinat la primii pași către altarul la care m'am rugat 10 ani. Țin să-i mulțumesc pentru raportul făcut, din care reese că mulțimea credincioșilor Băbenari este la înălțimea așteptărilor, tot așa de mult preamărind și adorând pe Dumnezeu ca și în timpul meu.

Țin să vă felicit, făcându-vă călduros apel să nu uitați cele două porunci, care sunt: Să iubești, pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, iar pe aproapele ca pe tine însuși. La iubirea de Dumnezeu să adăogați și iubirea dintre D-vs. Iubirea de Dumnezeu nu are nici o valoare dacă nu ne respectăm unii pe alții, nu vă respectați avutul, nu trăiți în înțelegere.

Cât mai rar drumul spre judecăți, și cât mai des drumul spre biserică.

În felul acesta vă facem indemn, împlinind cea mai mare datorie față de D-vs., fiindcă va veni vremea când ni se va cere sufletele și vom da seama de ce ați făcut în viață. Într'o bună zi te vei înfățișa la

tronul ceresc. Dece să nu fii cu fruntea senină, cu sufletul ușurat de povara păoatelor?

Să trăiți ca buni creștini.

Să vă respectați preoții ca trimiși de Dumnezeu, dela care Dumnezeu cere socoteala de sufletul fiecăruia.

Să trăiți în pace și bună liniște.

Și ca cetățeni ai Republicii Populare Române, să fiți supuși și ascultători stăpânirii, fiindcă stăpânirile dela Dumnezeu sunt rânduite. Să vă supuneți stăpânirilor din dragoste fiindcă ele poartă grije de D-vs.

Statul Român v'a dat multe drepturi: iată câtă libertate, iată cum sunteți întrebați ori de câte ori este nevoie să se ia măsuri pentru binele poporului. Statul suntem noi toți și de cum vom ști să ne facem datoria, de asta depinde fericirea Republicii noastre Populare.

În credința că veți păstra sfaturile ce vi le-am dat și că aceste sfaturi vor rodi o viață bună și pașnică, în nădejdea aceasta adaog, rugându-mă la Dumnezeu să vă dea spor la muncă, omi mulți și împlinirea dorințelor bune.

Dau binecuvântare patriarhicească, rugând pe Dumnezeu ca toate darurile Sale cele bogate să le reverse peste voi toți, cu al Său dar și cu a Sa iubire de oameni, acum și pururea și în vecii vecilor.

Rămâneți sănătoși și să auzim de bine.

Cuvântul lin și curgător ca isvorul de munte rostit de către I. P. S. Patriarh, a avut o puternică înrăurire asupra credincioșilor. Lacrimi de bucurie au brăzdat fața a mii de credincioși și credincioase, cari priveau cu nesațiu pe Părintele Duhovnicesc al Țării, care le-a fost lor bun păstor sufletesc.

Intr'un entuziasm de nedescris, cu greu s'a despărțit marea mulțime de credincioși de I. P. S. Justinian. Pe fețele tuturor se citea bucuria unei intense trăiri sufletești.

Excortat până la marginea comunii Băbeni, de către aceiași călăreți voioși și sprinteni, I. P. S. Justinian a pornit spre Mănăstirea Bistrița, pe drumul ce se strecoară șerpuind printre

livezi și pașiți înverzite și cu o bogăție de vegetație cum rar s'a văzut.

Cine a fost la Băbeni în acea zi și cine a văzut dragostea creștinească și bucuria cuceritoare de inimi a poporului de aci, a fost peste putință să nu lăcrămeze cuprins de sfinte emoții și de avalanșa unui suflu primăvăratec ce s'a sălășluit ca o rază de mângâiere în sufletele tuturor.

Vizita canonică la Mănăstirea Bistrița-Vâlcea

Mănăstirea Bistrița din județul Vâlcea, este stavropighlea Sf. Patriarhii, ca și Mănăstirea Neamțu. În această străveche Mănăstire se desfășură încă de mult timp, o activitate demnă de toată lauda.

Marele Așezământ „Acoperământul Maicii Domnului”, adăpostește în această mănăstire peste 500 de copile și copii orfanl, cari primesc o aleasă îngrijire și o educație religioasă din cele mai reușite din Țară. Este aci un liceu de fete, unde orfanele și călugărițele din Țară, urmează cursul secundar. Tot aci a luat ființă și un gimnaziu unic bine organizat și este o școală primară foarte populată.

Amintim aci în treacăt, că tot în cadrul acestui Mare Așezământ Cultural, cu care se poate mândri Biserica noastră ortodoxă, există o serie de opere samaritené: un dispensar model, cu clădire nouă, bine utilat, unde maicile doctorițe în medicină, îngrijesc nu numai pe copii și copilele bolnave din Mănăstire, ci și pe sătenii din împrejurimi; ateliere de covoare, țesătorii, broderii etc.

Progresul la care s'a ajuns în această Mănăstire atât din punct de vedere religios-cultural, cât și samaritean și social este la toată înălțimea și rivalizează cu cele mai mari așezăminte religioase din lume.

Această Mănăstire era până de curând, mănăstire de călugări, cu toate că aci viețuiesc numai 3' călugări slujitori. I. P. S. Patriarh Justinian, în marea Sa purtare de grije, ce o are deopotrivă pentru cele două stavropighii ale Patriarhiei, a obținut prin Sf. Sinod, ca Mănăstirea Bistrița să fie transformată, cum era și firesc, în mănăstire de călugărițe. Și pentru întărirea acestui act istoric, I. P. S. Patriarh a luat osteneala, ca în seara zilei de Luni 21 Iunie a. c., dela Băbeni, să-și continue drumul spre

această mănăstire, pentruca personal să statornicească această nouă așezare de lucruri.

Aci, la Mănăstire, I. P. S. Patriarh a fost primit în mod sărbătoresc. În sunetul clopotelor, al căror svon se împletea pe inserate cu vuietul prelung al falnicilor codrii depe munți, a fost întâmpinat I. P. S. Sa de către întreg Așezământul Cultural de aci.

Încă dela intrarea în mănăstire, pe alele străjuită de falniciei și ștejeri seculari, pe o distanță de aproape 500 metrii, erau așezați pe deoparte și de alta copiii și copilele din școlile mănăstirii, toți cu stegulețe și cu buchete de flori. Era impresionant acest tablou, mai ales acum pe seară când ultimile raze ale soarelui scaldau obrajii tinerilor odrasle.

În fața Bisericii, I. P. S. Sa a fost întâmpinat de către tot soborul călugărițelor, în frunte cu Maica Arhimandrită Olga Gologan, Directoarea Așezământului, de către tot corpul profesoral dela liceu, format în mare majoritate din profesoare-malce și de corul călugărițelor și liceului de fete, care au cântat pe trei voci Imnul patriarhal, de Cucu. De îndată I. P. S. Patriarh a intrat în Biserică, unde sunt moaștele Sf. Grigore Decapollitul, fiind întâmpinat cu Sf. Evavghelle și Cruce de către soborul slujitorilor în frunte cu P. C. Părinte Ilarion, fost până la acea dată stareț al Mănăstirii.

După polihronu, la care au dat răspunsul în mod minunat corul malcilor, a rostit un cuvânt de bun sosit Prea Cuvioasa Arhimandrită Olga Gologan, care în frumoase cuvinte a exprimat marea bucurie duhovnicească ce a cuprins inimile tuturor celor ce-și duc viața în acest Așezământ, în clipa când Marele Duhovnic al Țării și Părintele ocrotitor al acestei Mănăstiri, îi onorează cu această vizită canonică.

În numele elevelor din liceu a vorbit o elevă care, cu dicțiune limpede, caldă și desăvârșită, a spus pe derost următoarele :

Inalt Prea Sfințite Stăpâne,

Dela imaginea măreață și mistică a patriarhilor poporului ales, mi se oprește gândul la figura lui Moisi care în tăria maturității vârstei, luptă pentru desrobirea poporului său. Astfel, se proiectează în imaginea gândurilor noastre figura Inalt Prea

Sfinției Voastre care punând la contribuție credința unită cu energie și perseverență vă străduiți să desțeleniți de pe pragurile uitării, spiritul activ de iubire al aproapelui.

Ziua de azi, e zi mare pentru noi cele de aici, atât pentru mic, cât și pentru mare, ziua care v'a adus în mijlocul nostru al tuturor. Sunt în jurul Inalt Prea Sfinției Voastre vlăstare venite din diferite colțuri ale țării, unele uitate de dragoste de mamă sau de grija societății, altele venite din dragostea de adevăr. Vlăstare îngrijite de Mamele noastre conducătoare, de Mamele noastre duhovnicești, care ani de-a rândul ne-au descoperit puterea de a purta «Crucea Înțelepciunii, a Iubirii și Răbdării».

Aici în această seculară cetate se desfășoară vieța atât de armonioasă, în culori care apar vii oricărui care încearcă să o pătrundă. Sufletul se înobilează întărit fiind în credința lui Hristos, formându-se astfel un tineret așa cum îl cere țara azi.

Aici se găsește sădită libertatea tineretului feminin de a-și crește sufletul lângă altarele Sfintei Tradiții ortodoxe, care ne-a dat Sfinți, eroi și voievozi.

O activitate intensă se desfășoară pe teren cultural cât și social contribuind la progresul țării, al poporului. Cred că ați putut vedea însă și Inalt Prea Sfinția Voastră toate înmănușerile de fapte realizate de neobositele noastre conducătoare. Cunoscând acțiunea înaltă de asistență constructivă a acestor instituții, în care mă găsesc, am avut prilejul — fiind moldoveancă — să cunosc și străduințele Inalt Prea Sfinției Voastre, de a pune Biserica Moldovei în slujba poporului secătuit de război, de secetă. Ca una ce m'am împărtășit din căldura sufletească a «bunelor mame» viu cu toată căldura iubirii părintești, și ca fică a Iașului, care a cunoscut acțiunea Inalt Prea Sfinției Voastre, de înaltă înnoire în refacerea vieților amenințate de foamete.

Îngăduiți-mi să-mi exprim fericirea pentru venirea Inalt Prea Sfinției Voastre în acest sfânt lăcaș, care ca nici un altul, se potrivește cu spiritul activ de reconstrucție a vieții umane, pe baze creștine, după cum ați arătat de când ați pășit pe pragul înaltelor demnități bisericești.

Inalt Prea Sfințite Stăpâne, ca unul dintre copiii crescuți în sfințenia și sburdălnicia Bistriței, mi-ași cere îngăduință să mulțumesc bună-voinței Inalt Prea Sfinției Voastre de a fi co-

borfit între noi, ca încurajându-ne încercările să întăriți prin binecuvântare și ajutor, inimile, mințile și brațele Maicilor care au un înalt simț de lepădare de sine, care stau în slujba noastră a tuturor, dându-ne modul înalt de muncă și dovadă neegalată de spirit de jertfă pentru aproapele.

Iar ca una dintre copilele Moldovei, care s'a bucurat de binecuvântarea părințește-i griji ce i-ați purtat, vă rog să-mi iertați mărturisirea copilărească de bucurie, că v'a adus Dumnezeu și aici cu tot spiritul de rodnică acțiune ce ați întreprins în Moldova.

Adânc mișcate de prezența Înalt Prea Sfinției Voastre, avem nădejdea sigură că veți ocroti și de acum Moldova cu aceeași grije cu care ați ocrotit-o personal și mai mult încă, veți continua să refaceți atât Moldova, cât și celelalte regiuni ale țării prin reorganizarea vieții monahale, după modelul înalt al acestor de aici.

Fiți bineveniți Înalt Prea Sfințițe Stăpâne în mijlocul nostru, al copiilor Bistriței și ai Moldovei.

Dumnezeu să vă hărăzească ani rodnici în realizări înalte pe terenul Bisericii ortodoxe, care vă conduce spre împărăția deplină, spre îndeplinirea cuvintelor:

— «O turmă și un Păstor» —

Răspunde I. P. S. Patriarh, care într'o căldă vorbire, îndeamnă să se continue în această mănăstire, viața de muncă și de rugăciune pentru propășirea vieții spirituale și pentru a se veni în sprijinul aprcapelul. În cuvinte pline de mireasmă duhovnicească I. P. S. Sa dă lămuriri asupra noii așezări duhovnicești ce se statornicește în această mănăstire, povățuind pe toți la întărirea viețuirii sufletești și a operii sociale ce se desfășură aci cu atâta însuflețire.

VIZITA CANONICĂ LA C.-LUNG, DRAGOSLAVELE ȘI MĂNĂSTIREA NÂMAEȘTI.

În râvna de a cunoaște toate stările de fapt din Eparhie, I. P. S. Patriarh Justinian s'a hotărât ca dela Mănăstirea Bistrița-Vâlcea, să meargă în orașul C.-Lung și de aci la Dragoslavele, unde tot personal să statornicească și să inaugureze un mare act de dreptate prin readucerea vilei fostului Patriarh Miron în patrimoniul Bisericii.

Grație stăruinții I. P. S. Sale la forurile în drept, s'a feușit

prima oară în mijlocul poporului din Dragoslave, unde își va avea de acum înainte casa Sa de odihnă.

Dela Biserica satului I. P. S. Sa pornește pe jos spre vilă, urmat de tot poporul, de copii și de bătrâni, toți îmbrăcați sărbătorește în frumosul costum național al locului. La intrarea în vilă I. P. S. Sa își ia rămas bun dela credincioși, care rând pe rând îi sărută mâna.

Aci a găsit comisia orânduită din vreme spre a lua în primire vila cu tot inventariul ei din 1938. Remarcăm cu acest prilej, frumoasa priveliște în care se găsește această vilă, pre-

I. P. S. Patriarh Justinian în Câmpulung-Muscel, după ieșirea din Catedrală, în mijlocul cîerului și poporului.

cum și fermecătoarele împrejurimi, unde munții cu pajistele și poenile lor odihnesc ochiul și revarsă aceiași odihnă și pace în suflete.

În ziua de 25 Iunie a. c. I. P. S. Patriarh a pornit spre București, iar în drum s'a oprit la Nămăești, unde a vizitat mănăstirea de maici. Aci a fost primit de tot soborul de maici și de slujitorii Bisericii. După polihroniu a rostit un scurt cuvânt cuviosul părinte Nifon, slujitor la această sf. Mănăstire, care a mulțumit cu toată recunoștința și respectul pentru marea

cinste ce se face întregului sobor monahicesc, prin vizita canonică de aci, a I. P. S. Justinian Patriarhul Bisericii ortodoxe române.

I. P. S. Patriarh rostește un cuvânt duhovnicesc în care îndeamnă să se cultive neîncetat spiritul înaltei trăiri în Hristos și pentru Hristos, prin rugăciune de zi și de noapte, atât în scopul propășirii sufletești, de care trebuie să se preocupe cinul monahal, cât și pentru implorarea duhului păcii și al dragostei dela Părintele Luminilor.

După 5 zile de grije, de osteneală, după o încordată atenție, rostind pretutindeni cuvânt nou, sfaturi noi, îndemnuri potrivite pentru fiecare împrejurare și păstrându-se continuu pe linia unei adâncimi de gândire și de evanghelică atitudine, I. P. S. Patriarh s'a înapoiat la Reședință Vineri 25 Iunie pela orele 14, mulțumind lui Dumnezeu că a putut să-și facă datoria.

Preotul Dumitru Cristescu

Consilier Cultural

Conducătorii cetății de pe munte

În după amiaza zilei de 2 Iulie a. c., preoții și cântăreții Capitalei, adunați în Biserica catedrală a Sfintei Patriarhii, au adus omagiul lor noului Întâi Stătător în Scaunul Vlădiciei ortodoxe românești, Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian. Și i-au făcut deopotrivă urări de bună și rodnică călătorie la Moscova, unde în fruntea unei delegații a Bisericii ortodoxe române, merge să ia parte la marile sărbători religioase de acolo, cu ocazia împlinirii a 500 de ani dela declararea autocefaliei Bisericii ruse.

Salutul preoțimei, cum și curatele ei sentimente solidare și entuziaste convingeri față de Noul Stăpân duhovnicesc, a fost adus de Părintele Stoica Ionescu, dela Biserica Sfânta Vinerei Herasca din Capitală.

Înalt Prea Sfințite Stăpâne,

Sunt copleșit de o adâncă emoție sufletească în această clipă solemnă, pentru că aflându-mă înaintea Înalt Prea Sfințitei Voastre, sunt delegat spre a exprima în puține cuvinte, plenitudinea bucuriei și a nădejdii pe care preoțimea Capitalei o trăiește din clipa în care Înalt Prea Sfinția Voastră—alesul lui Dumnezeu și al poporului—ați fost investit spre a lua în mâini dinamice, conducerea bisericii—ca cel dintâi patriarh al Bisericii Ortodoxe, în Republica Populară Română.

Clerul Capitaliei trăiește astăzi o zi măreață în viața lui și din necesitatea împărtășirii acestei bucurii ne găsim astăzi adu-

nați aci, formând zid puternic împrejurul I. P. S. V.—și al tronului patriarhal.

Bucuria și însuflețirea ce ne stăpânește, o exprimăm într'un singur gând și călăuziți de același duh, prin rugăciunile înălțate acum și totdeauna pentru sănătatea și îndelunga înziliră a I. P. S. Voastre; cât și prin cel mai profund omagiu de înaltă admirație, cu prinos de iubire curat și nețărmuit devotament, dar și cu legământ puternic, că voim și putem să lucrăm toți sub comanda și oblăduirea Înalt Prea Sfinției Voastre.

Sunteți omul providențial pentru propovăduire arhierescă actuală. În noua așezare socială, culturală și politică a poporului nostru, în Republica Populară Română.

Înalt Prea Sfinția Voastră a înțeles rostul vremii și anume că Biserica prin slujitorii ei este chemată să se pună în contribuție activitatea sa pentru înfăptuirea marilor comandamente ale istoriei și anume reconstrucția unei societăți noi.

Noi, clerul, spuneți I. P. S. Voastră, trebuie să ne arătăm în munca noastră ca o cerință valabilă în noua democrație populară, și prin asistența socială ca și prin misiunea noastră în mijlocul poporului să dovedim că avem dreptul la viață.

N'ași putea să exprim mai fidel, omagiul bine meritat, pe care noi clerul îl datorăm I. P. S. Voastre, decât ogindind aci în fața noastră, programul de năzuinți și înfăptuiri pe care I. P. S. Voastre l-ați enunțat într'o formă lapidară:

„Biserica este chemată azi să purifice, să înoiască și să inobileze viața omenească, propovăduind dreptatea și omenia, tuturor muncă pașnică, cinste și ordine; este chemată să imputernicească sufletul poporului drept credincios, cu tăria iubiri, a solidarității și a unirei, ce trebuie să trăiască în regimul democratic al tinerii Republici Populare —, cu ajutorul unui cler bine pregătit, plin de demnitate și ascultător, devotat cu sufletul și cu mintea chemării sale sfinte”.

Și adăugați mai departe:

„Niciodată în viața ei, Biserica lui Hristos n'a avut un prilej mai potrivit, pentru a-și pune în practică, învățăturile evangheliei, ca cel de azi, daiorită regimului popular, instaurat în țara noastră.

„Obiectivul Bisericii, este omul, temelia patriei și a societăți. Înălțarea omului condiționează îmbunătățirea tuturor celorlalte realități ale vieții omenești. Formarea unui om nou, a unui om

conștient, pătruns de neperitoarele adevăruri ale dreptății și păcii iată lucrarea la care este chemată să contribuie și Biserica.

Slujitorilor Bisericii le revine datoria de a îndepărta din sufletul oamenilor, șgura lăsată de păcatele trecutului și de a-și da și viața pentru apărarea păcii și libertății oamenilor după pilda dată nouă de Iisus. „Numai astfel Biserica va putea contribui la zidirea unei lumi mai bune, demnă de creatorul ei”.

Crezul Înalt Prea Sfinției Voastre este și al nostru și făgăduim solemn, azi, înaintea I. P. S. Voastre, că voim și cerem să fim și să lucrăm cu comanda I. P. S. Voastre ca niște ostași credincioși, pentru o viață mai bună, mai creștină și mai prosperă pentru poporul nostru.

Vă rugăm să ne apreciați silința și să ne luați sub grija părintească, căci I. P. S. Voastră ați spus: *„Fiecare instituție își scrie istoria cu fapte”*.

Precum la Râmnicul Vâlcea, în calitate de preot ieșit din mijlocul plugărimii—, iar la Iași în calitate de Arhiepiscop Vicar și apoi Mitropolit ieșit din mijlocul clerului de mir, ați căutat să dați viață organizațiilor, ați amenajat cămine pentru studenți și studențe-odrasle de preoți și chiar astăzi întrețineți pe propriile cheltuieli aci un număr de studenți: tot asemenea rugăm să luați sub înalta ocrotire și sprijin pe preoții și cântăreții Eparhiei și ai Capitalei, îndrumându-i să-și facă datoria cu dragostea și devotamentul care-i caracterizează.

Și mai avem un gând.

Peste câteva zile veți pleca la Moscova, în fruntea unei delegații de Ierarhi, pentru întărirea ortodoxiei și strângerea legăturilor de prietenie cu marea noastră vecină Uniunea Sovietică prietena și binefăcătoarea Republicii noastre Populare.

Pe acest drum vă însoțim cu toată dragostea noastră și vom urmări cu cel mai viu interes toată strădania I. P. S. Voastre, în scopul întăririi și adâncirii legăturilor de prietenie dintre Bisericile surori ale celor două popoare vecine și prietene.

Cu aceste gânduri și simțăminte curate, pe care le exprimăm în această zi solemnă, în numele preoțimii din Capitală, de adâncă prețuire și înaltă admirație pentru persoana Sanctității Voastre, primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe în Republica Populară Română. Însoțite și de legământul ce-l facem pentru colaborarea

noastră a tuturor clericilor—devotut și necondiționat,—dați-ne voie sa strigăm din adâncul sufletului :

*Trăiască Inalt Prea Sfinția Sa Patriarhul Nostru
JUSTINIAN
Intru Mulți și Fericți Ani
Trăiască și inflorescă Biserica Ortodoxă Română*

Urmează la cuvânt d-l Dumitru Chilimbuță, cântăreț bisericesc, care, în cuvinte izvorâte de sub stânca unei inimi iubitoare de Dumnezeu și de Biserică și continu gata de jertfire pe altarul cel sfânt, elogiază credincios și luminos pe I. P. S. Patriarh Justinian, precum urmează :

Inalt Prea Sfințite Stăpâne

Cântăreții bisericești din întreaga R. P. R. prin reprezentanții din Capitală își manifestă marea lor bucurie pricinuită de faptul că democrația în biserică noastră a devenit un fapt real prin alegerea și înscăunarea I. P. S. Justinian, Patriarh al Țării noastre

Nădejdea de mai bine și încrederea care însuflețește azi până și pe cei mai îndepărtați slujbași ai bisericii, oglindesc perfect marea mulțumire față de Pronia Cerească ce a coborît darul Domnului preste noi toți.

I. P. S. Voastră ați binevoit chiar mai înainte de a fi ales ca Patriarh al Țării, să ne întindeți puntea nădejzii preste obstacolul ce era între clasa noastră și Sf. Patriarhie, creiat de veclul sistem de organizare bisericească, pentru că ați putut constata chiar dela început că felul cum era desconsiderată această clasă, constituia o sfidare față de transformările și înfăptuirile democratice din țara noastră.

De aceea clasa noastră a dorit din toată inima venirea I. P. S. Voastre la conducerea supremă a Bisericii noastre ortodoxe.

Ne mai bucură faptul că v'ați exprimat că și I. P. S. Voastră ați fost cântăreț pe vremuri și ați gustat deci din pâinea pe care o mâncăm noi azi, ceea ce ne face să credem că în noua lege de organizare bisericească ce se va elabora în concordanță cu principiile democratice, veți avea grije de a încadra la locul pe care îl merită această umilă categorie de slujbași ai bisericii, pentru a da astfel posibilitatea îndeplinirii nobilei misiuni pe care o avem de a înălța sufletele creștinești prin cântările executate la strană.

Noi vă mulțumim din toată inima pentru justa apreciere față de alegerea unui reprezentant al nostru pe lângă Sf. Patriarhie în persoana colegului Gh. Stoicescu, care este un apreciat luptător democrat, ce a știut să însuflețească această clasă în lupta pentru dezvoltarea democrației populare.

Adunați aci acum în preajma plecării I. P. S. Voastre în fruntea delegației Ortodoxe Române la Moscova, ne exprimăm părerea de rău, că ne veți lipsi foarte mult, dar în același timp ne pare nespus de bine știind că această vizită pe care o întreprindeți, constituie pentru biserica noastră expresia însăși a dezvoltării și întăririi legăturilor de prietenie dintre cele două biserici surori, Biserica noastră ortodoxă și Biserica Pravoslavnică Rusă.

Aceste legături strânse de prietenie ce se vor crea, vor fi un factor esențial al prieteniei dintre R. P. R. și U. R. S. S., în lupta ce se duce pentru refacerea țării noastre din punct de vedere economic, moral și social, mai ales în ceasul de față, când ne găsim în plin efort al reconstrucției pentru vindecarea rănilor de război.

Incredințați pe deplin de marele succes ce Veți obține prin această vizită, în scopul inițial de întărirea legăturilor de prietenie între popoare;

Conștienți de importanța acestei vizite a delegației Ortodoxe Române în U. R. S. S., strâns uniți în jurul I. P. S. Voastre vă urăm din tot sufletul, succes deplin pentru a putea aduce cât mai grabnic contribuția bisericii noastre, închinată cauzei sante a păcii și bunei învoirii între oameni.

Iar ca un cucernic omagiu vă depunem făgăduința noastră solemnă că vom fi cei mai devotați și cei mai ascultători slujitori în marea operă pastorală — misionară și socială ce ați început s'o realizați.

Contați pe noi, chemați-ne la lucru căci suntem gata de orice jertfă pentru slava lui Dumnezeu, pentru biserica Lui, pentru I. P. S. Voastră și pentru tânăra noastră R. P. R.

„Cu inimile pline de recunoștință ce vă păstrăm și sufletele încălzite de dragostea ce vă nutrim, cântăreții vă strigă și vă cântă,
„Întru mulți ani Prea Fericite Stăpâne”.

Adânc mișcat de credincioșia, sinceritatea și solidaritatea clerului și cântărețimii bisericesti, măr-

turitate în această împrejurare față de I. P. S. Sa, Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian răspunde tuturor, și face luminos îndemnul la conștiința misionară socială a sacerdoțiului ortodox creștin, entuziasmată în ființa însăși a Românilor de întotdeauna.

Greutatea cuvântului se lasă asupra rolului actual misionar-social al preotului. Preotul, spune I. P. S. Sa, trebuie să fie ochiul, icoana, oglinda enoriei, unitatea de măsură a credinței și trăirii în virtute a enoriei. Sunt acestea deci cuvinte mari, neîntrecut de mari și de frumoase și prin tot viul și realul lor ne cheamă în minte deopotrivă sfătuirea a sfântului Ioan Gură de Aur, când spune că preotul trebuie să fie oglinda exemplului bun „în cuvânt, în felul de viață, în iubire pentru popor, în credință, în castitate. În toate împrejurările, dându-se exemplu de fapte bune, ca un arhitip al vieții, ca o lege însuflețită, ca un canon și ca o regulă de frumoasă viață, căci așa trebuie să fie cel care este însoțitor al altora”. Și aceasta, spune I. P. S. Patriarh Justinian, cu atât mai mult, cu cât preotul, preoții sunt conducătorii „cetății de pe munte”, cum atât de sugestiv este numită azi Biserica. Ochii tuturor se îndreaptă spre preot și spre Biserică. Posibilitate de ascundere nu este, fiindcă preotul reprezintă pe Dumnezeu și de la el se cere ca de la Dumnezeu și fiindcă cetatea de pe munte nu se poate ascunde, căci nu are în dosul cui, toți voind să judece pe preot ca pe un înger în trup și departe de orice neputință omenească.

Cuvântul bun și încurajator al I. P. S. Patriarh Justinian se îndreaptă apoi, cu aceeași căldură și dutoșie de părintească dragoste, către cântăreașii ortodocși, îndemnându-i la muncă conștientă și devotată pentru Biserică și pentru popor și lăgăduindu-i toată grija pentru a se înlătura unele neajunsuri ale trecutului și pentru a se da posibilitatea să se despoarte pe linia mistinei ei pe plan bisericesc și

social, în spiritul unei adevărate dreptăți și umanități, ca astfel să fie o valoroasă și reală colaboratoare a Bisericii și a poporului. Această grijă, spune I. P. S. Patriarh Justinian, s-a afirmat de altfel și ea se va afirma mereu prin legile bisericești care se vor elabora de acum încolo.

Mulumind tuturor, I. P. S. Patriarh Justinian amintește despre plecarea I. P. S. Sale la Moscova, cu prilejul sărbătoririi aci amintite și prevede că cu această împrejurare se va pregăti și fixa calea unui apropiat și mult așteptat sinod al Bisericii ortodoxe ecumenice.

Pr. Gh. Tlba

I. P. S. Patriarh Justinian, în fruntea delegației Bisericii ortodoxe române la Moscova

Luni 5 Iulie 1948, I. P. S. Patriarh Justinian a plecat la Moscova pentru a participa la sărbătorile religioase care au loc acolo cu prilejul împlinirii a 500 ani dela declararea autocefaliei Bisericii ortodoxe rusești.

Delegația Bisericii ortodoxe române este următoarea : I. P. S. Patriarh Justinian ; I. P. S. Firmilian arhiepiscop al Craiovei ; P. S. Antim Angelescu episcop al Buzăului ; P. S. Nicolae Colan episcop al Clujului ; P. C. preot Petre Vintilescu, Decan al Facultății de Teologie din București ; și P. C. preot Simion Neaga ca translator.

Patriarhul Apostolatului Social

Epocile de aur ale Ortodoxiei au fost întotdeauna ilustrate de mari figuri de Ierarhi. Cerul Bisericii Ortodoxe a strălucit ori de câte ori au apărut în episcopat, ierarhi cu inima în flacăra apostoliei curate. Mărețele figuri a Sf. Ioan Gură de Aur, a Sf. Vasile cel Mare, ne sunt grăitoare mărturii.

În Biserica ortodoxă română se confirmă desigur același neclintit adevăr. Antim Ivireanul a înseninat cerul Bisericii române prin cultura și talentul său. Mitropolitul Grigorie Dascălul, prin cărturăria, prin aleasa sa duhovnicie și prin zelul său apostolic; episcopul Callnic prin cuviosie și sfințenie.

Iată pentru ce ori de câte ori se alege un Ierarh, toate privirile și toată atenția se îndreaptă spre el. Căci el este singurul îmbrăcat cu putere de sus, de care depinde în cea mai mare măsură propășirea și afirmarea Bisericii lui Hristos. Ierarhul este cărnaclul și luminătorul de drumuri noul; el este străjerul cu ochi de vultur și cărnaciul inspirat de Sus, care convinge, care îndrumază, care creiază. El este păstorul seninătății și al duhovniciei jertfelnice.

În organismul Bisericii, viața nouă de gândire, de acțiune, de înfăptuire și de jertfă, coincide cu omul nou, cu părintele sufletească, care izbuteste să se ridice spre culmile idealului evanghelic adus în lume de Mântuitorul Hristos. Din lumea senină a apostolatului evanghelic se cade să-și desprindă Marele Păstor de suflete concepții, convingeri și noi puteri de viață bisericească.

Nimănul pe acest pământ, nu i se cere atâta capacitate de idealism, de muncă și de optimism, ca unul Ierarh, cărnaciu suprem al Bisericii.

În lumina acestor considerente și principii, examinând personalitatea L. P. S. Justinian, Patriarhul Bisericii ortodoxe române, avem prilejul să constatăm că I. P. S. Sa, încă dela alegerea Sa întru Arhiepiscop, s'a impus ca o figură de mare Ierarh, împodobit cu daruri și puteri sufletești excepționale. A urcat apoi scaunul de Mitropolit al Moldovei și de Patriarh al Țării cu o minte de vizionar și cu o nepotolită râvnă de muncă, de reforme și de înfăptuiri.

Al treilea Patriarh al Bisericii ortodoxe române, prin în-

săși faptele Sale se vădește a fi călăuzit de nepieritorul principiu al Evangheliei, care confirmă, că Dumnezeu este deapuruarea activ și creiator. Pornind dela realități își dă seama că o Biserică vie, activă, capabilă să transforme inima oamenilor, nu se poate înfăptui fără desfășurarea unei acțiuni viguroase pe tărâmul social. Spre câmpul vast al misiunii sociale, spre marea obște a poporului își indreaptă I. P. S. Sa toată atenția și toată grija, chemând pe preoți la o lucrare practică și de realizări apostolice. Pe drumul acestui ideal al săvârșirii binelui obștesc și al organizării de așezăminte caritabile și de asistență socială, se remarcă spiritul Său de adânc cunoscător al realităților, de originalitate de gândire, și de misionarism înflăcărat. Fără a neglija celelalte laturi ale înaltului apostolat evanghelic, ce trebuie desăvârșit pe tărâmul spiritual și cultural, I. P. S. Sa, își concentrează privirea spre vasta lucrare socială a Bisericii.

Inceputul și sfârșitul vieții creștine stă în dragostea dumnezeiască și după cum spune atât de cuprinzător Sf. Ioan Gură de Aur, definește creștinismul mai mult de cât orice și mai presus decât orice (vezi Omilia XXXI, 1 comentariu la Epistola către Evrei), fapt tocmai pentru care morala pământului creștin este una și aceeași cu morala cerului. Și I. P. S. Sa știe că această virtute dumnezeiască trebuie să-și reverse roadele sale pentru binele și ajutorarea poporului. Este nevoie deci să se înceapă o acțiune viguroasă, de apostolat plin de convingere și de eroism moral în viața creștinească a poporului nostru.

Biserica are și astăzi, ca și în toate timpurile, un mare câmp de activitate socială, filantropică și culturală. Dacă Biserica veche și dealungul veacurilor, a îndeplinit o mare și binefăcătoare operă caritabilă și astăzi i se cere să îndeplinească cu același însuflețire acest mare rol social în care Ierarhul să fie cu adevărat un protector investit cu har și cu misiunea sfântă pentru măreața slujire a iubirii de aproapele. «Duhul cel nou», despre care vorbește adeseori I. P. S. Sa, este duhul evangheliei lui Hristos, care trebuie răsădit și cultivat în cugetul și în inima preoțimei. Căci fără un cler pătruns de duhul lui Hristos nu se poate elabora o misiune atât de covârșitoare și de sfântă ca aceia la care ne cheamă pe toți, Părintele duhovnicesc al Țării.

Opera caritabilă a creștinismului este evanghelia însăși în

acțiune și formează una din cele mai mari comori ale omenirii. Căci cel mai mare bine ce s'a săvârșit până acum în lume, s'a făcut prin caritate, în numele lui Hristos. Această biruință însă se datorește valorii morale ce s'a acordat muncii, care pentru creștini a devenit o datorie, o poruncă și o cinste.

Iată pentruce noi preoții trebuie să privim lucrarea practică a Bisericii, în aceste timpuri mai ales, când primează socialul, drept cea mai înaltă și cea mai sfântă datorie, ca pe un ideal măreț spre care să încordăm toate forțele noastre, toată ființa noastră. În acest fel vom dovedi, odată mai mult, că religiunea creștină, dincolo de orice definiție, nu este numai un fapt intim, ci un fapt social, este viață.

Se cuvine să apreciem cu toată sinceritatea gândul activ, dinamic al I. P. S. Patriarh Justinian și să urmăm fapta Sa. Prin fapte deci să dovedim devoțiunea noastră față de Patriarhul Apostolatului social și față de Dumnezeu însuși, care ne cere tuturor să muncim nu numai pentru a trăi din această muncă, ci și pentru multiplele înfăptuiri pe tărâmul binelui social.

Pr. D. CRISTESCU
Consilier referent.

DESPRE SFÂNȚA SCRIPTURĂ.

Sfânta Scriptură este cartea cărților și primul izvor de credință. Ea este la fel de însemnată ca și Sfânta Tradiție.

Sfânta Scriptură trebuie să fie în casa fiecărui om, în buzunarul fiecărui credincios, în mâna oricui.

Sfânta Scriptură este cartea tuturor oamenilor, dincolo de vârstă, de sex, de ocupație.

Sfânta Scriptură poate fi citită de oricine; fiecare poate găsi și lua din ea ce-i este de folos.

Sfânta Scriptură este comoara neprețuită de hrană spirituală; cel care nu-și hrănește sufletul cu merindele ei nu înțelege viața.

Citită de oricine, Sfânta Scriptură nu poate fi tălmăcită de oricine, fiindcă «proorocia Scripturii nu se face după tălmăcirea fiecăruia», fiindcă în Scriptură «sunt unele cu anevioie a se înțelege, pe care cei neînvățați și nestatornici le sulesc spre pierderea lor» (II Petru, 20 și II, 16).

A explica Sfânta Scriptură e lucru greu și cine nu are o pregătire specială greșește, dacă cutează să facă acest lucru, căci produce zămintea.

Și «vai omului prin care vine zămintea; mai bine i-ar fi lui de i s'ar lega o piatră de moară de grumaz și să se arunce în mare» (Matei XVIII, 17; Luca XVII, 2):

Și dacă Satana a sucit mîntea unor oameni care, fără chemare și fără pregătire îndrăznesc a tălmăci și propovădui Sfânta Scriptură, aceștia nu trebuie să fie ascultați, căci spune Sf. Apostol Pavel: «mă mir că așa de curând vă mutați dela cele v'ă chemat pe voi, prin darul lui Hristos, la altă Evanghelie; deși nu este alta, fără numai sunt unii, cari vă tulbură și vor să strămute Evanghelia lui Hristos. Căci măcar și noi sau înger din cer, de v'ar propovădui altceva de ce am propovăduit noi, anatema să fie. Precum am zis mai înainte, și acum iarăși zic: de va propovădui vouă cineva altceva decât ceea ce ați primit, anatema să fie!» (Galateni, I, 6-10).

Deci «Fiți cu băgare de seamă; că va veni o vreme când oamenii își vor întoarce urechile dela adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite, dându-și învățători după poftele lor» (II Timotei, IV, 3-5).

Pr. GH. ILIESCU-Izvoarele
Consilier Referent Cultural

„ I M N “

**Inchinat I. P. S. S. I. P. S. Justinian,
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române**

*Crescut în neopot și în trudă
Pe glia cea scumpă din sat . . .
Cea făcut să-ți suradă
Un oltor prea bogat . . .*

*Cu dorul mânat către zări . . .
Credință în suflet purtat,
Slăvind în psalmi și 'n cântări
Viața cu drag împleteai.*

II

*Muncit-ai cu brațul și mintea,
Cu răonă și bărbăție,
Dobândindu-ți mereu cu virtutea
Trepte spre 'naltă solie*

*Biserica, neamul și țara,
Ți-au fost crez de muncă și scut,
Iar glia cea scumpă, comoara,
Impuls de viață plăcut . . .*

III

*Prin muncă, credință, onoare,
Rugându-te lui Dumnezeu,
Te-ai înălțat ca un soare,
Strălucitor tot mereu.*

*Dragostea, cinstea, dreptatea,
Ca niște tăclii de lumină,
Le-ai răspândit pretutindeni,
Cu suflet și inimă plină.*

St. Apostoli Petru și Pavel

1948

*Deci, Tatăl, din ceruri ales-ai
Pre Fiul, iubit de popor . . .
Și-asupra Lui revărsat-ai,
Prin Duhul Sfânt, har de Păstor,*

*Cu toții dar, azi se cupine,
Ca, marelui nostru Păstor,
S'aducem cântărl de măntre,
Urându-ți fericire și spor.*

V

*Dă-ți Doamne viață 'ndelungă . . .
Victorie 'n lupta cea mare,
Spre teluri mărețe s'ajungă
Și, opere patriarhale . . .*

*Iar turma 'nțeleaptă și blândă,
S'asculte pe 'naltul Păstor,
Talent 'nmulțind cu dobândă . . .
Ptoși, să-ți cântăm toți în cor:*

VI

*Trăiască Inalt Prea Sfințitul,
Stăpân, Patriarh și Păstor,
Justinian, fericitul . . .
Iubit și urmat de popor.*

*Intru mulți ani Stăpâne,
In pace cu drag să trăiești . . .
Intru mulți ani Stăpâne,
Să fii tot mereu fericit!*

GHEORGHE C. GROSU

Cântăreț

Biserica „Sfântul Silvestru“
București

**LUCRAREA CULTURALĂ-MISIONARĂ DELA BISERICA
«LUCACI» DIN CAPITALĂ
AȘEZĂMÂNTUL «SFÂNTUL STELIAN».**

Persoană juridică.

Asociația filantropică și de cultură religioasă pentru ocrotirea mamelor și copiilor, s'a înființat în anul 1943, pe lângă Biserica «Lucaci», de către Preotul Ioan Darvarescu, Parohul respectiv și a desfășurat următoarea activitate:

I.

PE TĂRAMUL CULTURAL-RELIGIOS

A) Ore de rugăciune pentru copii.

S'au ținut săptămânal. Cu prilejul acestor ore de rugăciune, s'au distribuit copiilor broșuri morale, iconițe, cărți de rugăciune și medalioane metalice cu chipul «Sf. Stelian» ocrotitorul copiilor. Deasemenea, s'au acordat premii de virtute celor ce se distingeau în chip deosebit prin purtarea și sârguința lor.

B) Ședințe biblice săptămânale.

S'au ținut Duminica după prânz, tratându-se, cu acest prilej, subiecte cu caracter biblic și apologetic, precum:

- a) Rătăcirile sectare și temeierile ortodoxe de combatere
- b) Curențele mistice centrifugale: Teosofia, Sciantismul, Yogism-ul, Spiritismul, etc.

Textele biblice indicate au fost urmărite și citite de participanții înșiși. Ședințele biblice au fost încadrate cu lecturi morale și cântări religioase acompaniate de orgă.

C) Conferințe biblice.

S'au ținut la «Teatrul Nou» și la fosta Fondăție «Regele Carol I», de către preotul Ioan Dărvărescu, președintele așezământului și de către D-na Olga Greceanu, vicepreședinta așezământului, tratându-se subiecte de zidire sufletească, precum: «Evanghelia ca bază a vieții», «Giulgiul Sfânt», «Mila creștină», «Cultul Sfintei Fecioare Maria», «Invierea Domnului» ș. a.

D) Revista «Daruri sufletești».

A apărut până în primăvara anului 1945, când și-a încetat apariția din cauza împrejurărilor.

În această revistă, care în ultimul timp ajunsese la un tiraj de aproape 3.000 exemplare, se tratau chestiuni spirituale de cuprins general și în special probleme în legătură cu educația creștină a copiilor, curente mistice centrifugale, precum și diverse chestiuni de catehizare și pastorație locală.

E) Icoňte, medalioane, broșuri de propagandă.

Sub egida «Așezământului» s'au imprimat peste 15.000 buc. icoňte și medalioane de metal cu chipul «Sf. Stelian» și s'au împărțit mii de broșuri morale, Evanghelii, cărți de rugăciuni și Noul Testament pentru propagandă religioasă.

II.

Pe tărâmul filantropic.

Pe tărâmul samaritan Așezământul «Sfântul Stelian» s'a manifestat astfel:

În primii doi ani dela înființare (1943—1945) s'au împărțit ajutoare de aproape un milion lei, atunci când valoarea banului era cu totul alta decât cea din ultimul timp, iar în cursul anului trecut (până la 15 August 1947) aceste ajutoare au depășit suma de lei 16.000.000, rămânând un sold lichid de lei 6.628.000, care au fost blocați cu prilejul stabilizării.

De aceste ajutoare — care s'au dat fără distincție de naționalitate și credință și numai după cercetarea locală, inopinată, făcută de doamnele din Comitetul de Asistență Socială al Așezământului, — au beneficiat zeci de copii orfani, mame văduve sărace, împovărate de familii grele, tuberculoși, orfanii din institutele: «Radu Vodă», «Leagănul Sf. Ecaterina», orfelinatele Sf. Mitropolii, Dispensarele și Orfelinatele «Apărării Patriotice», precum și cantinele copiilor sinistrați din cartierele: Grand, Grozăvești și Belvedere.

Copiii găsiți dela leagănul «Sf. Ecaterina» li s'au dat prin «Așezământ» pe lângă însemnate sume de bani și câteva sute de lenjuri, precum: scutice, scufițe, pieptărașe, ciorapi, rochițe și alimente colectate de către comitet.

Tot astfel s'au dat pachete cu alimente celor aproape 150 copii orfani dela căminul «Radu Vodă» și s'au mai ajutat cu bani bătrânele dela Azilul «Mitropolitul Ghenadie Petrescu», împărțindu-se tuturor celor ajutați icoňte, evanghelii (format

mic), broșuri de propagandă creștină, N. Testament și cărți de rugăciuni.

Așezământul «Sf. Stelian» a plătit apoi taxe școlare și a cumpărat cărți pentru 12 eleve sărace, orfane de ambii părinți, dela școlile profesionale: «Elena Eraclide», «Filipescu» și «Elina Matei Basarab», a ajutat 3 studenți orfani dela Politehnică și Academia Comercială și a acordat ajutoare lunare permanente mai multor elevi fără părinți. Deasemenea, a plasat două eleve orfane în două familii de oameni înstăriți și a susținut o parte din cheltuelile necesare internării într'un sanatoriu de tuberculoși a unei copile orfane.

Anul acesta s'a stăruit și s'a obținut ca C. N. C. (Centrul Național pentru îngrijirea copilului) să înființeze un centru de lapte în această parohie, la care au fost înscriși apoi toți copiii îngrijiți și cunoscuți de Așezământ, fără deosebire de rasă și religie. Președintele Așezământului «Sf. Stelian» Preotul Ioan Dărvărescu, este și președintele C. N. C.-ului, — Secția Lucaci. Centrul funcționează și în prezent și se distribuie prin el peste 300 rații de lapte zilnic.

După stabilizarea din luna August 1947, fondurile Așezământului diminuându-se, Comitetul de Conducere s'a străduit să stimuleze donațiile și cotizațiile membrilor, reușind să strângă fonduri destul de însemnate, față de actuala criză de numărare, pentru a nu se întrerupe lucrarea de ajutorare a Așezământului.

În acest scop s'a ținut și un Bazar, în zilele de 23, 24 și 25 Aprilie a. c., cu obiecte lucrate și donate de membrii Așezământului, realizându-se din vânzarea lor un fond de aproape 60.000 lei și rămânând obiecte nevândute aproape de aceeași sumă, obiecte care se vor expune din nou într'un viitor Bazar.

Ajutoarele acordate anul acesta, până în prezent, ating suma de lei 30.000, și sunt în continuare, iar bugetul Așezământului se ridică la suma de lei 260.000.

PARTEA OFICIALĂ

Ordin Circular către toate mănăstirile și schiturile din Arhiepiscopia Bucureștilor.

Nr. 7334

2 Iulie 1948.

Mănăstirile sunt locașuri și comunități de pietate și de înaltă moralitate creștină. Monahii și monahiile sunt datori să fie modele vii de credință și de viață creștină, practicând fără șovăire voturile monahale pe care și le-au însușit de bună voe, la intrarea în monahism.

Monahii și monahiile trebuie să viețuiască numai în mănăstire, respectând întru totul rânduelile și disciplina mănăstirească, conform sf. canoane, legilor, regulamentelor și dispozițiilor în vigoare.

Costumul și întreaga ținută monahaiă sunt obligatorii pentru toți monahii și monahiile, ca și pentru toți rasoforii, frați și surori de mănăstire.

Monahilor și monahiilor, ca și tuturor rasoforilor, nu le este îngăduit să părăsească mănăstirea decât numai pentru misiuni, ascultări și învoiri date de superior, cu bilet de voe în regulă, prevăzut cu stampilă mănăstirii și semnătura starețului, sau cu aprobarea specială scrisă, dată de autoritatea bisericească superioară.

Ținuta, purtarea și viața monahilor și a monahiilor, în afară de mănăstire trebuie să fie tot atât de corectă și curată ca și în mănăstire.

Cei ce se abat dela rânduelile canonice și legale, etc., se exclud singuri din cinul monahal și vor fi socotiți și tratați ca atare, fără excepție și fără cruțare.

Deasemeni oaspeții care vizitează sf. mănăstiri sunt obligați a se purta cu toată bunăcuviința datorată unor asemenea locașuri, ca și viețuitorilor lor, și a respecta întru totul rânduelile și disciplina mănăstirească.

In timpul din urmă însă, spre mâhnirea noastră, spre paguba Bisericii în general și a cinului monahal în special, se observă multe abateri și anume:

a) Mulți călugări și călugărițe, pleacă din mănăstirile lor și umblă prin lume, fără rânduială, dovedind o purtare neconformă cu cinul din care fac parte,

b) Unii călugări și călugărițe, certați cu disciplina monahală, vagabondează prin lume, fără să fie chemați la ordine și sancționați de către conducerea mănăstirilor respective.

c) Unii foști călugări și călugărițe, excluși din mănăstirile lor, ca și unii preinși călugări, ce-și zic frați, ipodiaconi, misionari, etc., poartă ilegal costumul monahal și vagabondează prin lume, producând confuziuni, și speculând buna credință a credincioșilor, cu scopul de a obține unele foloase materiale, ducând o viață dubioasă, adeseori scandaloasă, compromițând astfel cinul monahal, ca și pe toți clericii în general.

d) In acelaș timp, unii vizitatori ai sf. mănăstiri, lipsiți de înțelegerea necesară pentru aceste așezăminte de retragere, reculegere, pietate și refacere sufletească, prin purtarea lor, încearcă să le transforme în locuri de petrecere lumească.

*

Deaceea, pentru reintronarea ordinii și disciplinei de care trebuie să dea dovadă un corp atât de select cum este cinul monahal, și pentru ca credincioșii cari le vizitează să fie folosiți duhovnicește, se dau următoarele dispozițiuni, spre luare de cunoștință și întocmai conformare:

Disciplina monahală se va păzi întru totul, conform hotărîrilor Sf. Sinoade și ale Sfinților Părinți, așa cum se arată în REGULAMENTUL PENTRU DISCIPLINA MONAHALĂ, azi în vigoare.

In special se atrage atențiunea asupra prevederilor cuprinse în art. 30 și următoarele din sus menționatul Regulament, în care se precizează:

1. Nu este îngăduit nici unui monah sau monahii, să iasă din mănăstire fără bilet de voe eliberat de stareț sau stareță, prevăzut cu ștampila mănăstirii, în care să se arate: motivul învoirii sau misiunii date, locul unde merge și timpul pe cât este învoit: în caz contrar, cine va călca această dispozițiune va fi socotit vagabond și trimis la urmă prin autoritățile polițienești, (art. 30).

2. Este interzis cu desăvârșire vagabondajul sau umblarea din mănăstire în mănăstire, cum și umblarea prin lume fără rost și învoire canonică dela superiorii respectivi, cunoscând că autoritățile bisericesti, civile și polițienești au dispozițiuni, ca

indată ce vor găsi astfel de infractori să-i identifice, dresându-le acte și să-i trimită la urma lor unde urmează să suporte aspre consecințe disciplinare, (art. 31).

3. Monahii sau monahiile ieșind din mânăstire pentru vreo trebuință mânăstirească, sau vreun interes particular, cu în-cuviințarea superiorului — după cum s'a arătat mai sus — sunt datori să se poarte cu toată buna cuviință cerută de disciplina monahală.

Mergând în orașele de reședință sunt datori să se prezinte cu biletele de voe spre vizare — mai întâi — la autoritatea bisericească superioară, iar în comunele rurale, la preotul paroh, arătând actele ce au asupra lor, motivul și scopul venirii în localitate, cum și locul unde se găduesc. În caz contrar, autoritatea bisericească, preotul sau autoritățile civile, vor dresa acte pentru constatarea nesupunerii, cu care vor înainta pe acele persoane autorităților bisericești superioare prin organele polițienești, (art. 32).

4. Stareții și starețele mânăstirilor vor observa cu toată atenția, să nu elibereze învoiri monahilor sau monahiilor a căror purtare este supusă bănuelii. În caz de nerespectarea acestei dispozițiuni, va fi direct răspunzător cel care a semnat învoirea (art. 33).

5. Stareții și starețele vor putea acorda învoiri, pentru motivele întemeiate, numai pe timp de 6 zile, iar învoirile mai lungi de 6 zile, se vor acorda numai de Sf. Arhiepiscopie, la propunerea stareților.

6. Orice abatere dela cuviința și cuvioșia prescrisă pentru monahi prin canoane, precum: în conversație, în mâncare și băutură, în întrebuințarea timpului, în îmbrăcăminte, etc., este oprită monahilor atât în mânăstire cât și în afară (art. 35).

7. Cerșetoria monahilor este oprită sub orice formă.

8. Potrivit normelor în vigoare și tradiției bisericești, nimeni nu are voe să poarte costumul clerical, decât numai: PP. SS. Arhieriei, preoții, diaconii, monahii și rasoforii.

9. Călugării excluși din monahism, care refuză a desbrăca haina monahală și preținșii călugări, așa zișii frați, ipodiaconi și misionari, etc., care poartă ilegal uniforma clericală, vor fi identificați de către organele bisericești, civile și polițienești, care îi vor desbrăca și deferi justiției potrivit Codului Penal, pentru port ilegal de uniformă.

*

10. Regulamentul privitor la vizitarea sf. mânăstiri, de către credincioși, este întru totul obligator, atât pentru monah, cât și pentru vizitatori. Cu deosebire însă se atrage atenția asupra următoarelor prevederi:

a) Oaspeții care vizitează sf. mânăstiri, sunt obligați a se

purta cu toată bunăcuviința datorită unor asemenea locașuri, (art. 1).

b) Orice vizitator sau oaspete ar veni la mănăstire, va fi primit în orice timp al anului cu toată bunăcuviința, numai la arhondărie, cel mult trei zile, cu aprobarea starețului, fără însă a se pretinde întreținere dela mănăstire, (art. 2).

c) Nu este permis călugărilor sau călugărițelor de a închiria chilia la oaspeți, oricine ar fi aceștia, decât numai cu aprobarea Sf. Arhiepiscopii la propunerea starețului. În cazul unor astfel de aprobări, actele de identitate ale oaspeților vor fi păstrate la cancelaria mănăstirii, (art. 3).

d) Nu este nimănui iertat a turbura ordinea și pacea mănăstirii, prin fapte de acelea care sunt protivnice orânduilor mănăstirești, iar în atare caz, superiorul sau superioara, pot chema la ordine pe oaspete și la nevoie a cere chiar intervenția autorității civile și polițienești, pentru păstrarea ordinii mănăstirești, (art. 4).

e) Nu este îngăduit oaspeților de a face vizite prin chilii, dacă nu vor fi însoțiți de superior sau superioară, ori de altă persoană respectabilă, din comitetul mănăstirii, orânduită în scopul acesta de superior sau superioară, (art. 5).

f) Sub niciun cuvânt nu este iertat călugărilor sau călugărițelor, de a însoți pe vizitatori în excursiunile ce vizitatorii ar voi să facă prin împrejurimile mănăstirii, (art. 6).

g) Este oprit cu desăvârșire vizitatorilor de a se distra în mănăstire cu instrumente muzicale, ori de ce fel ar fi, sau de a se deda la jocuri în mănăstire, cum și de a ține conversațiuni deșarte ori șgomotoase, care ar turbura liniștea mănăstirii, ci din contră vizitatorii sunt obligați ca în timpul șederii lor la mănăstire să se poarte cuviincios și să asiste cu toată evlavie la serviciile divine și mai ales la sf. liturghie, (art. 7).

h) Cel care se vor abate dela dispozițiunile Regulamentului, dacă vor fi clerici, vor fi raportați de superior sau superioară autorității chiriarhale, pentru a lor pedepsire, iar de vor fi mireni li se va interzice cu desăvârșire pe viitor vizitarea vreunei mănăstiri, (art. 11).

11. În toate mănăstirile și schiturile trebuie să funcționeze instanțele de disciplină și judecată monahală, în conformitate cu canoanele, legile, regulamentele și dispozițiile azi în vigoare.

Acolo unde aceste instanțe nu funcționează, vor fi înstitute și puse în funcțiune, fără întârziere, după toată rânduiala.

12. Toți viețuitorii sf. mănăstiri, vor lua cunoștință de cuprinsul prezentei circulări, prin citirea ei în auzul tuturor, de către stareți și starețe și prin semnarea într'un proces verbal, care se va înalța Sf. Arhiepiscopii.

Deasemeni, se atrage atenția PP. CC. Stareți și Starețe, că în conformitate cu art. 112, din Regulamentul pentru disciplina monahală sunt îndatorați să citească această circulară cum și întregul Regulament de disciplină, în mod regulat la trapeză, la începutul fiecărei luni, ca să fie cunoscute de fiecare în toate amănunțele.

J. Justinian

PĂTRIARH

1. Acest ordin a fost aprobat de Sinodul Permanent în ședința din 2 Iulie 1948 cu Nr 934/948, și l-a recomandat spre a fi pus în aplicare de către toate eparhiile Bisericii Ortodoxe Române.

2. Preoții și toate autoritățile bisericești au obligația de a veghea la aplicarea întocmai a dispozițiilor din acest ordin.

Din câmpul misionar

Cununii religioase. În ziua de 6 Mai (Joi în Săptămâna luminată), I. P. S. Patriarh Justinian, însoțit de P. S. Pavel, de P. C. Părinți Consilierii referenți D. Cristescu și Gh. Pașoiu și înconjurat de un sobor de preoți, a săvârșit căsătoria religioasă a 110 perechi de soți creștini, care trăiau în concubinaj. Solemnitatea săvârșirii sfintei taine a fost impunătoare și fără precedent în felul ei. Cu acest prilej, I. P. S. Patriarh a dat luminoase sfaturi și îndemnuri fericitorilor căsătoriți, vorbindu-le despre rolul religios-social al familiei creștine. Fericirea nouilor căsătoriți, pe lângă aceea că ei au primit binecuvântarea și sfințirea chiar din mâna I. P. S. Patriarh, crește și prin aceea că însuși I. P. S. Patriarh dă la fiecare pereche câte o biblie, câte o icoană frumoasă și câte o carte de rugăciuni cu autograful I. P. S. Sale. Alături de nouii căsătoriți, poporul enoriei a trăit deopotrivă atunci clipe rar întâlnite în viața lui duhovnicească.

■ Duminică 23 Mai, a. c. a avut loc în Capela parohiei Parcul Rahova — Capitală, cununia a opt perechi de credincioși care trăiau în concubinaj. Sf. Taină a cununii a fost oficiată de un sobor de preoți, compus din: Pr. Spiridon Andreescu, pr. Eugen Bărbulesc, pr. Gh. Paschia, pr. V. Dala, pr. Țincoca, pr. Mănărcescu, pr. Nicolae Marin, protoreu Dr. Tr. Costea, și pr. Gh. Iliescu-Izvoare delegat a I. P. S. Patriarh.

După cununie, delegatul I. P. S. Patriarh vorbește adunării credincioșilor, iar nouilor căsătoriți le împarte la fiecare ca dar dela I. P. S. Sa, Sfânta Scriptură și iconițe. Preotul paroh Spiridon Andreescu mulțumește I. P. S. Patriarh pentru sfaturile și darurile primite, și făgăduiește că se va strădui mai departe în munca pentru zidirea Bisericii enoriei. Din partea enoriașilor a vorbit un epitrop, care a făgăduit tot sprijinul pentru ridicarea Bisericii.

■ Duminică 13 Iunie a. c., a avut loc oficierea cununiei religioase a 20 perechi de concubini, în Biserica Sf. Maria din Suburbana Tudor Vladimirescu. Soborul, în frunte cu P. S. Arhiereu Pavel Șerpe, a fost format din: Pr. D. Cristescu și Gh. Iliescu, consilierii culturali, preot Coman, pr. Cocinschi, pr. V. Daia, pr. Mănărcescu, pr. M. Marin, pr. Spiridon Andreescu, Severin, diacon Tuță, etc. Nouilor cununați și poporul adunat le vorbește P. S. Pavel și Păr. Consilier D. Cristescu, despre însemnătatea familiei.

Nouii căsătoriți primesc apoi frumoase sfaturi și binecuvântări din partea P. S. Pavel, iar preotul paroh V. Dala mulțumește I. P. S. Patriarh și P. S. Șerpe, pentru bucuria și cinstea ce s'a făcut parohiei P. C. Sale.

Cercuri pastorale

Parohia Gornet-Ilfov. Marți 29 Iunie a avut loc cercul pastoral în Gornet-Ilfov. Au fost prezenți toți preoții și toți cântăreții. Conducerea a avut-o P. C. părinte Savin Bunescu. Răspunsurile la strană au fost date de corul mixt format și condus de preotul satului, Ștefan Dobra. Predica a fost rostită de P. C. preot Dinu Bragadiru, vorbind despre Sfinții Apostoli Petru și Pavel. S'a oficiat apoi un parastas, iar P. C. Părinte Consilier referent Cultural a dat sfaturi celor prezenți. La ședința intimă s'a comunicat preoților mai multe dispozițiuni ale I. P. S. Patriarh.

Parohia Valea Stâlpului-Prahova. În ziua de 13 Iunie a. c. a avut loc aci cercul pastoral programat, sub președinția P. C. părinte Em. Vlaiculescu. A predicat P. C. preot Marcel Tu-
linescu, iar conferința a fost ținută de P. C. părinte Vlaiculescu. Au participat toți enoriașii în frunte cu autoritățile comunale. Corul a fost condus de studentul Augustin Dumitrescu, fiul preotului enoriei din Valea Stâlpului, pentru care lucru l-așe cu-
vin simțite și deosebite aprecieri.

Parohia Toporu II Vlașca. La 30 Mai a. c. a avut loc cercul pastoral în parohia Toporu II Vlașca. Predica a fost ros-
tită de P. C. părinte proestos Dobrescu. S'a oficiat apoi paraș-
tasul pentru erol. La ședința intimă, P. C. părintele Consilier economic Pașoiu a dat preoților îndrumări cu caracter economic și gospodăresc. Indemnurile misionare au fost făcute de P. C. părinte consilier cultural. S'a pus în vedere Părintelui Proestos să nu mai primească la cerc preoți îmbrăcați civil, cum a fost cazul cu preotul Neaga dela Trestenic.

Pr. GH. ILIESCU

Consilier referent cultural

Pentru P. C. preoți. Sfânta Arhiepiscopie, recomandă, pe această cale, revista „Ălbina”, editată de „Ășezămintele pentru cultura poporului”. Abonamentul pentru parohii este de 500 lei anual. Este de dorit ca toate parohiile să se aboneze, adresându-se direct redacției revistei, în str. Latină 8, București.

† Preotul Simion Popescu-Liliacoveanu.

Joi, 10 Iunie 1948, în ziua Înălțării Domnului, a fost petrecut la locașul lui de veci preotul Simion Liliacoveanu, după ce slujit lui Dumnezeu 36 de ani. Născut în comuna Icoana, jud. Olt, în anul 1887, a absolvit Seminariul Central în 1907 și 1912 și-a luat licența la facultatea de teologie din București. A fost licențiat în Litere și Filosofie studiind Teologia și la Atena. După regretatul profesor Ispir, preotul Liliacoveanu a fost al doilea doctor în teologie dela facultatea noastră din București.

A funcționat mai mulți ani ca secretar al facultății de teologie din București. Ca profesor titular a predat religia la că-

teva școale secundare de fete, iar între anii 1928-1940 a funcționat la Liceul Gheorghe Șincai.

În literatura bisericească s'a afirmat prin următoarele lucrări: 1. Origina Ierarhiei bisericești 1920, 2. Canonul Muratori 1921, 3. Evangheliile Apocrife 1922, 4. Legăturile Bisericii noastre cu Patriarhia de Constantinopole 1932, 5. Studiu Calendaristic pe șapte plinte 1935 și 6. Sfântul Apostol Petru n'a fost episcop în Roma.

† Preotul Simion Popescu-Liliacoveanu, decedat la 7 Iunie a. c.

Bărbat de înaltă ținută morală și intelectuală, răposatul a lăsat în urmă multe regrete, a căror manifestare impresionantă s'a văzut cu prilejul înmormântării sale, la slujba săvârșită în biserica Sf. Nicolae-Sârbi, al cărei paroh a fost. Din cuvântările rostite cu acest trist prilej s'a putut afla că Preotul Liliacoveanu a fost un excepțional în ordinul cinului său. Meritele sale n'au fost egale decât de marea sa modestie.

Facultatea de teologie l-a onorat la înmormântare cu prezența decanului său, P. C. Preot P. Vintilescu și cu o caldă cuvântare a părintelui profesor Negoită. Institutul medico-legal Mina Minovici, l-a avut confesor apreciat în chip deosebit, după-

cum s'a putut afla din strălucitul discurs funebru rostit de profesorul Dr. Ioan Stănescu, care ca un adevărat vir academicus a înfățișat pe preot așa cum știința cea adevărată știe să vorbescă despre Dumnezeu și despre creațiunea Sa. Calde cuvântări au rostit și alți câțiva preoți, printre cari s'a remarcat diaconul Enoiu Ioan, profesor la liceul Șincai, la catedra pe care înaintea sa o onorase regretatul preot Liliacoveanu.

La vârsta de 61 de ani, prea cinstitul preot Liliacoveanu, după multă suferință trupească, a putut spune ca și omonimul său biblic: «Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, în pace...».

Pr. G. DICULESCU

DECIZII ȘI PUBLICAȚII

Decizia Nr. 24.

NOI

JUSTINIAN

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Iașilor, Mitropolit al Moldovei, Locțiitor de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, de Arhiepiscop al Bucureștilor și de Mitropolit al Ungro-Vlahtei.

Având în vedere Art. 59. din Statutul Legii de organizare a Bisericii Ortodoxe Române;

Luând în considerație temeiurile prezentate Nouă prin Referatul Secției administrației înregistrat sub Nr. 3184/948;

Având în vedere decizia Noastră Nr. 16 din 30 Martie a. c. prin care am dispus înființarea a două protopopiate noi în Capitală, pe data de 1 Mai 1948; și

Ținând seamă și de adresa Onor. Ministerului Cultelor Nr. 17377/948. prin care se ia act de înființarea celor două protopopiate;

Pe temaiul acestora,

DECIDEM:

Art. I. — P. C. Pr. Nicolae Dragomirescu. parohul bisericii Amza din București, se numește pe data de 1 Mai a. c. protoereu al Sectorului I Galben din Capitală.

Art. II. — P. C. Pr. Alexandru Părvulescu, parohul bisericii Sf. Elefterie din București, se numește pe aceeași dată protoereu al Sectorului III Albastru din Capitală.

Art. III. — P. C. Pr. Gh. Soare, Revizor Eparhial va proceda la delimitarea, pe teren, a celor patru protopopiate, potrivit celor patru sectoare ale administrației civile, înglobând toate parohiile din comunele suburbane ale Capitalei.

Art. IV. — Secțiunea Administrativă a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor va aduce la îndeplinire prezenta Deciziune.

Dată în reședința Noastră patriarhală din București astăzi 22 Mai 1948.

† JUSTINIAN
Patriarh Lt.

Către Protolerii :

Nr. 6020/948

Vi se face cunoscut că I. P. S. Patriarh a dispus ca, în toate parohiile din eparhie ce au comisii interimare să se facă alegeri pentru consiliul parohial și epitropie, comisiile interimare neavând decât un mandat limitat la trei luni de funcționare.

În consecință, P. C. Voastră veți comunica tuturor parohiile aflate în situațiunea celor de mai sus, adică acelor ce se conduc cu comisii interimare, ca de îndată să procedeze la alegerea consiliului și epitropiei parohiale, respectându-se în totul dispozițiunile regulamentului pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohii.

p. Patriarh,
Vicar, † VENIAMIAN

Consilier Referent
Pr. AL. IONESCU

a Bucureștilor și noi măsuri în ce privește prezentarea C. Preoții la Sf. Arhiepiscopie.

Vi se fac cunoscute măsurile respective, spre a le comunica C. preoți, spre știință și întocmai conformare :

1. Nu vor fi admise audiențe preoților cari nu au concediu aprobat de P. C. Protoieru sau de Sf. Arhiepiscopie;

2. Cancelaria Sf. Arhiepiscopii va întocmi un tablou de toți preoții veniți la Sf. Arhiepiscopie, fără concedii aprobate și tabloul va fi înaintat I. P. S. Patriarh, pentru sancționare.

Sunt exceptați dela aceste măsuri numai preoții chemați cu ordine scrise, telegrafice sau telefonice.

p. Patriarh,
Vicar † VENIAMIN

Consilier Referent,
Pr. AL. IONESCU

Publicațiune de concurs.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de secretar protopopeasc, la protoieria circ. I Târgoviște.

Doritorii de a ocupa acest post vor înainta acestui oficiu cererile și actele legale, și după concursul ce se va da, dacă vor fi mai mulți candidați, se vor face formele de numire în acest post.

Protoieru,
(ss) EMIL POPESCU

Nr. 6669/948

Pentru o bună administrație și o rezolvare cât mai rapidă a corespondenței pentru întreaga Eparhie, I. P. S. Patriarh prin Decizia Nr. 27/948 a dispus o nouă organizare a serviciilor Cancelariei Sf. Arhiepiscopii

Nr. 6070/948

Vi se face cunoscut spre cele legale că în urma propunerii Referenților din ședința dela 26 Mai 1948, I.P.S. Patriarh a aprobat ca preoții pensionați, în urma comprimării lor cu respectarea drepturilor la pensie, să se bucure de cota parte din sesie, ca și preoții activi, până la împlinirea vârstei de 70 ani.

Deasemenea cântăreții pensionați, cari din lipsă de cântăreți titulari sunt utilizați mai departe în posturile de cântăreți, vor beneficia mai departe de cota parte din sesie, ca și cântăreții activi.

Dispozițiunile de mai sus le veți comunica tuturor parohiilor și per-

sonalului clerical respectiv, spre întocmai observare.

p. Patriarh,
Vicar VENIAMIN

Consilier Referent,
Pr. AL. IONESCU

Publicație.

În conformitate cu Legea și Regulamentul pentru pictura bisericească se ține licitație publică pentru pictarea din nou în tehnica „frescă” a bisericii „Sfinții Impărați” din comuna Jilava jud. Ilfov, pe ziua de Duminică 18 Iulie 1948, în biserica acelei parohii.

Comitetul își rezervă dreptul de a încredința lucrarea pictorului care va prezenta cea mai bună încredere, că va executa pictura în cele mai bune condițiuni.

Președinte,
Paroh Pr. Econ. T. TOTOLICI

Publicație

Se publică spre ocuparea, cu termen de 15 zile, cele cinci posturi bugetare de secretari protopopești, din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, de mai jos:

- 1 post de secretar protopopesic la Prototeria I Capitală;
- 1 . . . protopopesic la Prototeria I Prahova;
- 1 . . . protopopesic la Prototeria I Dâmbovița;
- 1 . . . protopopesic la Prototeria I Teleorman;
- 1 . . . la Prototeria I Vlașca.

Cererile și actele candidaților se vor depune la Cancelaria Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Pr. AL. IONESCU
Consilier Referent

Se publică pentru coconcurs, cu termen legal de 30 zile, posturile de preoți de mai jos cu mențiunea că cererile și actele regulamentare se vor depune de către preoții candidați la oficiul protopopesic respectiv, cunoscând că toate cererile ce vor fi depuse pe altă cale, nu vor fi luate în considerație:

1. Post preot paroh al parohiei Sf. Nicolae Sârbi din Capitală, Prototeria Sectorului II Negru, B-dul Gh. Coșbuc Nr. 12;
2. Post preot paroh al parohiei Sf. Apostoli București, Prototeria Sect. II Negru, B-dul Gh. Coșbuc Nr. 12;
3. Post preot biserica Schitul Măgureanu din Capitală, Prototeria Sect. IV Roșu Str. Monetăriei, 4.
4. Post preot parohia Flămânda Câmpulung Muscel.
5. Post preot paroh parohia Dumitrana Ilfov, Prototeria I Ilfov, localul Prefecturii Județului Ilfov, București, Calea Rahovei 2.
6. Post preot paroh parohia Călugărlța, Vlașca, Prototeria II Vlașca, Biserica Sf. Treime Giurgiu.
7. Post preot paroh parohia Sericlu, Vlașca, Prototeria II Vlașca Biserica Sf. Treime Giurgiu.

Pr. AL. IONESCU
Consilier Referent

Instalări de Prototerii.

La *Vălenii de Munte-Prahova*. Joi 5 Mai a. c., a fost instalat ca protopop al Circ. Vălenii de Munte, P. C. părinte Em. Vlaiculescu, paroh al Catedralei din Vălenii și subprototeriu până atunci P. C. Sa a fost numit și instalat în locul ocupat înainte de P. C. părinte Gh. Iliescu dela Izvoarele, numit în postul de consilier referent Cultural la Sf. Arhiepiscopie. Decizia patriarhală a fost citită de P. C. Părinte consilier administrativ Alex. Ionescu, delegat al I. P. S. Patriarh. La solemnitate au par-

tielpat PP. CC. preoții și cântăreții din protopopiat, autoritățile locale și poporul, vorbindu-se frumos și impresionant. Impresia în sufletul poporul a fost puternic simțită.

La *Crevedia Mare - Vlașca*. În ziua de 30 Mai a. c. a avut loc în parohia Crevedia Mare-Vlașca, instalarea noului protopop al Circ. III Vlașca, în persoana P. C. părinte Ilie Popescu. Instalarea a fost făcută de P. C. părinte Consilier administrativ I. Hurduc, delegat al I. P. S. Patriarh, care citește în auzul poporului și al tuturor ordinul de numire și care a făcut frumoase îndemnuri noului numit, ca funcția cu care se însărcinează să-și aducă rodirul depline pe câmp bisericesc și social.

1500 Privigheri.

Încă din 1944, un grup de credincioși ai capitalei s'au constituit într'o asociație religioasă misionară, luând ca patron pe sf. Fecioară Maria. Deatunci, neîntrerupt, au făcut la diferite Biserici din Capitală — privegheri pentru pacea lumii și pentru unirea tuturor.

Luni 5 Iulie a. c. în Biserica sf. Silvestru s'a oficiat a 1500 priveghere. Cu acest prilej, fiind invitat și I. P. Sf. Patriarh, I. P. Sf. Sa fiind plecat la Moscova, a dat delegație P. Sf. Pavel, Consilierul Cultural și Păr. Revizor Soare.

La orele 17,30, Biserica Silvestru era plină de credincioși cari în genunchi asistau la slujba privegherii și dau răspunsurile la sf. slujbă.

După Acatist, Păr. Bărbulescu Eugen a făcut o mică dare de seamă a acestei asociații, apoi Doña Olga Grecianu a vorbit despre rugăciune.

P. Sf. Pavel Șerpe - Vicar patriarhal după ce a adus binecuvântările I. P. S. Patriarh, a rostit o caldă cuvântare sfătuind pe cei de față să continue a munci, a se ruga și a milita pentru pacea sufletului lor și a întregii lumi.

Domn. Gh. Lungulescu a mulțumit P. S. Pavel pentru sfaturile date, iar Cons. Cultural a citit câteva versete din Profetul Ioil.

Cu acest prilej s'au distribuit din partea Sf. Arhiepiscopii 100 cărți de rugăciuni, 100 cruciulițe și 33 de icoane:

Cărți pentru premii

Cu ocazia împărțirii de premii elevilor merițoși, I. P. S. Patriarh Justinian, cu părintească grijă față de toți și în deosebi față de cei cari se disting în muncă, a dat următoarele cărți:

- a) *Elevilor dela Seminarul Central*:
  - 25 exemplare din „Viața lui Iisus”;
  - 25 exemplare din „Viața de Seminar”;
  - 25 exemplare din „Scurtă povestire a Mănăstirii Neamțu”;
  - 25 exemplare din „Bibliografia Patriarhului Nicodim”.
- b) *Elevilor dela Școala ortodoxă de fete din Str. Principatele Unite*:
  - 60 exemplare din „Mica Biblie”;
  - 30 exemplare din „Școala Crucii”;
  - 25 exemplare din „Educația prin Iisus”;
  - 20 exemplare din „Cunoștinți folositoare”;
  - 20 exemplare din „Mănăstirile”;
  - 20 exemplare din „Mănăstiri Domnești”.
- c) *Pentru spitalele Nr. 1 și 2 C. F. R.*
  - 10 exemplare din „Mica Biblie”;
  - 10 exemplare din „Școala crucii”;

Inspecții în parohii

A. Secția Administrativă. B. Secția Culturală

În cursul lunii Iunie a. c., părinții consilieri referenți Ioan Hurduc dela secția administrativă și Gh. Iliescu dela secția culturală, au inspectat mai multe parohii din cuprinsul Sfintei Arhiepiscopii. Redăm aci mai jos cele constatate și raportate cu acea împrejurare.

A. *Secția Administrativă.* Au fost inspectate parohiile mai jos notate, din cuprinsul protopopiatului II Teleorman: Parohia Sfinții Impărați din Roșiorii de Vede, parohia Sf. Ioan din Roșiorii de Vede, parohia Sf. Teodor din Roșiorii de Vede, parohia Cuvioasa Paraschiva din Roșiorii de Vede, filiala Sf. Apostoli din Roșiorii de Vede, parohia Sf. Adormire din Roșiorii de Vede, parohia Sf. Ilie din Roșiorii de Vede, parohia Scarioaștea, parohia Bălțați și filiala Gresia, parohia Socetu, parohia Ghimpețeni, parohia Stoborăști, parohia Tufenii din Deal, parohia Mozăceni I, parohia Mozăceni II, parohia Bârla I, parohia Bârla II, parohia Malu, parohia Ciocești, parohia Tecuci Kalinderu I, parohia Tecuci Kalinderu II, parohia Dobrotești, parohia Merișani.

Au fost găsite în perfectă stare de curățenie Bisericele și curțile

din parohiile: Sf. Ioan Roșiorii de Vede, Cuvioasa Paraschiva Roșiorii de Vede, filiala Sf. Apostoli Roșiorii de Vede, Sf. Adormire Roșiorii de Vede, Sf. Ilie Roșiorii de Vede, Mozăceni II, Malu, Ciocești, I. P. S. Patriarh aprobând să se trimită mulțumiri preoților dela filiala Sf. Apostoli Roșiorii de Vede, dela Biserica Sf. Adormire Roșiorii de Vede, (întregului personal) și preotului și personalului bisericesc dela parohia Malu. S'a dispus apoi să se trimită îndemnuri pentru continuarea de lucru în construirea bisericii părintelui paroh V. Stănescu dela Tufenii Vale și întregului personal dela parohia Dobrotești.

Murdărie, dezordine, lipsă de interes pentru casa Domnului s'a găsit îndeosebi la parohia Sfinții Impărați din Roșiorii de Vede, pentru care lucru I. P. S. Patriarh a dispus ca preotul paroh I. Gâdea să fie pedepsit cu canonicare de 15 zile la Mănăstirea Căldărușani, unde va fi pus la muncă de refacerea Mănăstirii; la parohia Sf. Teodor din Roșiorii de Vede, urmând ca despre personalul bisericesc de acolo să se depună ulterior un referat aparte, la parohia Bârla I. I. P. S. Patriarh

dispunând ca întreg personalul de aci, în frunte cu preotul paroh să fie sancționați cu dojană arhierescă, la parohia Tecuci Kalinderu II, unde I. P. S. Patriarh a dispus ca preotul R. Z. Popescu să fie pedepsit cu 5 zile canonsire la Mănăstirea Căldărușani, la parohia Stoborăști unde întreg personalul a fost pedepsit cu dojană arhierescă, și la parohia Bălțați, unde iarăși s'a dispus ca întreg personalul deservent să fie pedepsit cu dojană arhierescă. Pentru că s'au găsit candelile murdare, s'a dispus să se facă observație cântărețului dela parohia Socetu și Kalinderu I și celui dela parohia Merișani unde pe lângă candelile s'au găsit murdare și sfeșnicele.

B. Secția Culturală. Au fost inspectate parohiile: Bragadru, Cornet, Măgurele, Vârteju, Clințeni, Joița, Sf. Miron din cartierul Dămăroaia din București și Sf. Maria din suburbana Tudor Vladimirescu București, toate din jud. Ilfov. Cu excepția parohiilor: Bragadru, unde curtea bisericii lasă mult de dorit, Vârteju, unde totul este un monument de dezordine, răspunzând de aceasta preotul paroh Alexandru Dumitrescu, și parohia Joița, toate celelalte au fost găsite atât Bise-

rica cât și curtea bisericii în desăvârșită ordine, pentru care lucru personalul bisericesc respectiv merită toate mulțumirile. În Județul Vlașca au fost inspectate parohiile: Râsmirești, Toporu II, Drăgănești, Târnava de Jos și Târnava de Sus. Au fost găsite în orânduială și curățenie Bisericele din parohiile Drăgănești și Târnava de Jos. Biserica din Râsmirești și înconjurul ei este într'o stare lamentabilă, răspunzător de aceasta fiind preotul paroh respectiv, anume Preoteșcu, care în schimb are o frumoasă și curată gospodărie personală. La fel este situația în parohia Târnava de Sus. Au fost inspectate apoi Bisericele din parohiile din Târgoviște: Mitropolia, Târgului, Sf. Vineri, Stelea, Stolnicul, Alba, Simuleasa, Sf. Nifon, Adormirea Maicii Domnului — filiala Lemnului, — Crețulescu, Sf. Dumitru, Sf. Maria și Sf. Gheorghe. Cu excepția parohiilor Simuleasa și Sf. Maria, unde s'a găsit dezordine și murdărie, la toate celelalte Biserici s'a găsit o desăvârșită și exemplară ordine și curățenie, preoții respectivi meritând cele mai frumoase mulțumiri și felicitări pentru râvna pe care o depun pentru cele sfinte.

Nr. 8472/948

**Ordin Circular către toate mănăstirile din Sf. Arhiepiscopie
a Bucureștilor.**

Vi se pune în vedere ca, pe viitor, în toate cazurile de numiri, odată cu propunerea, să ni se trimită și toate actele necesare, spre a se evita corespondența inutilă și întârzierea rezolvării complete a numirilor.

p. Patriarh vicar
(ss) † PAVEL.

Consilier Referent
(ss) Pr. I. Hurduc

Tipografia Cărților Bisericești.